Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentoinnin apuväline eikä sillä ole oikeudellista vaikutusta. Unionin toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä. Säädösten todistusvoimaiset versiot on johdanto-osineen julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja ne ovat saatavana EUR-Lexissä. Näihin virallisiin teksteihin pääsee suoraan tästä asiakirjasta siihen upotettujen linkkien kautta.

►**B**

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) 2015/61,

annettu 10 päivänä lokakuuta 2014,

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä luottolaitosten maksuvalmiusvaatimuksen osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(EUVL L 11, 17.1.2015, s. 1)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Komission delegoitu asetus (EU) 2018/1620, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2018	L 271	10	30.10.2018
►**M2**	Komission delegoitu asetus (EU) 2022/786, annettu 10 päivänä helmikuuta 2022	L 141	1	20.5.2022

Oikaistu:

►**C1** Oikaisu, EUVL L 151, 8.6.2016, s. 21 (2015/61)

▼B

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) 2015/61,

annettu 10 päivänä lokakuuta 2014,

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä luottolaitosten maksuvalmiusvaatimuksen osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

I OSASTO

MAKSUVALMIUSVAATIMUS

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan säännöt asetuksen (EU) N:o 575/2013 412 artiklan 1 kohdassa säädetyn maksuvalmiusvaatimuksen yksityiskohtaista määritystä varten.

2 artikla

Soveltamisala ja soveltaminen

1. Tätä asetusta sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU ([1]) nojalla valvottaviin luottolaitoksiin.

2. Luottolaitosten on noudatettava tätä asetusta yksittäisen laitoksen tasolla asetuksen (EU) N:o 575/2013 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Toimivaltaiset viranomaiset voivat vapauttaa luottolaitoksen kokonaan tai osittain tämän asetuksen soveltamisesta yksittäisen laitoksen tasolla asetuksen (EU) N:o 575/2013 8 ja 10 artiklan mukaisesti edellyttäen, että kyseisissä artikloissa säädetyt edellytykset täyttyvät.

3. Jos ryhmään kuuluu yksi tai useampi luottolaitos, EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen, EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön määräysvallassa olevan laitoksen tai EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön määräysvallassa olevan laitoksen on täytettävä tässä asetuksessa säädetyt velvoitteet konsolidoidun aseman perusteella asetuksen (EU) N:o 575/2013 11 artiklan 3 kohdan ja kaikkien seuraavien säännösten mukaisesti:

▼M1

a) kolmansien maiden varat, jotka ovat kolmannessa maassa sijaitsevan tytäryrityksen hallussa, voidaan hyväksyä likvideiksi varoiksi konsolidointia varten, jos kyseisiä varoja voidaan pitää likvideinä varoina maksuvalmiusvaatimuksen vahvistavan kolmannen maan kansallisen lainsäädännön nojalla ja jos ne täyttävät yhden seuraavista edellytyksistä:

   i) varat täyttävät kaikki tämän asetuksen II osastossa säädetyt vaatimukset;

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

▼M1

ii) varat eivät täytä tämän asetuksen II osastossa asetettuja erityisvaatimuksia liikkeeseenlaskumääränsä osalta, mutta ne täyttävät kaikki muut kyseisessä kohdassa asetetut vaatimukset.

Varoja, jotka voidaan hyväksyä ii alakohdan nojalla, voidaan hyväksyä enintään sen verran kuin mitä ovat tästä tytäryrityksestä johtuvat, stressitestien kohteena olevat likviditeetin nettoulosvirtaukset, jotka ovat saman valuutan määräisiä kuin kyseiset varat;

▼B

b) kolmannessa maassa sijaitsevassa tytäryrityksessä tapahtuvat likviditeetin ulosvirtaukset, joihin sovelletaan kyseisen, maksuvalmiusvaatimuksen vahvistavan kolmannen maan kansallisen lainsäädännön nojalla korkeampia prosenttiosuuksia kuin III osastossa määritetään, on konsolidoitava kolmannen maan kansallisessa lainsäädännössä määritettyjen korkeampien tasojen mukaisesti;

c) kolmannessa maassa sijaitsevassa tytäryrityksessä tapahtuvat likviditeetin sisäänvirtaukset, joihin sovelletaan kyseisen, maksuvalmiusvaatimuksen vahvistavan kolmannen maan kansallisen lainsäädännön nojalla matalampia prosenttiosuuksia kuin III osastossa määritetään, on konsolidoitava kolmannen maan kansallisessa lainsäädännössä määritettyjen matalampien tasojen mukaisesti;

d) ryhmään kuuluviin sijoituspalveluyrityksiin on sovellettava tämän asetuksen 4 artiklaa konsolidoidun aseman perusteella ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 412 artiklaa likvidien varojen määritelmän, likviditeetin ulos- ja sisäänvirtausten osalta sekä yksittäisten laitosten tasolla että konsolidoidusti. Muilta osin kuin mitä tässä alakohdassa säädetään sijoituspalveluyrityksiin on sovellettava edelleen jäsenvaltioiden kansallisessa lainsäädännössä vahvistettua sijoituspalveluyrityksiä koskevaa yksityiskohtaista maksuvalmiusvaatimusta, kunnes asetuksen (EU) N:o 575/2013 508 artiklan mukainen maksuvalmiusvaatimus määritetään;

e) 33 artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitetusta erikoistuneesta luottolaitoksesta johtuvien sisäänvirtausten määrä hyväksytään konsolidoidulla tasolla vain samasta yrityksestä lähtevien ulosvirtausten määrään saakka.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

1) ’tason 1 varoilla’ varoja, joiden likvidiys ja luottoluokka on erittäin korkea asetuksen (EU) N:o 575/2013 416 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetulla tavalla;

2) ’tason 2 varoilla’ varoja, joiden likvidiys ja luottoluokka on korkea asetuksen (EU) N:o 575/2013 416 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetulla tavalla; tason 2 varat jaetaan edelleen tasojen 2A ja 2B varoihin tämän asetuksen II osaston 2 luvun mukaisesti;

▼B

3) ’maksuvalmiuspuskurilla’ likvidien varojen määrää, joka luottolaitoksella on hallussaan tämän asetuksen II osaston mukaisesti;

4) ’raportointivaluutalla’ valuuttaa, jonka määräisenä asetuksen (EU) N:o 575/2013 kuudennen osan II ja III osastoissa tarkoitetut likviditeettierät on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kyseisen asetuksen 415 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

5) ’varojen kattavuutta koskevalla vaatimuksella’ varojen suhdetta velkoihin, joka määritetään katettujen joukkolainojen osalta erillisiä takauksia varten jäsenvaltion tai kolmannen maan kansallisessa lainsäädännössä;

6) ’pk-yrityksillä’ komission suosituksessa 2003/361/EY ([1]) määriteltyjä mikroyrityksiä sekä pieniä ja keskisuuria yrityksiä;

7) ’likviditeetin nettoulosvirtauksilla’ määrää, joka saadaan vähentämällä luottolaitoksen likviditeetin sisäänvirtaukset sen likviditeetin ulosvirtauksista tämän asetuksen III osaston mukaisesti;

▼M1

_____

▼B

10) ’henkilökohtaisella sijoitusyhtiöllä’ yritystä tai säätiötä, jonka omistaja tai todellinen omistaja ja edunsaaja on luonnollinen henkilö tai toisiinsa läheisessä sidossuhteessa olevien luonnollisten henkilöiden ryhmä ja jonka ainoana tarkoituksena on omistajien omaisuuden hoito ja joka ei harjoita muuta kaupallista, teollista tai ammatillista toimintaa. Henkilökohtaisella sijoitusyhtiöllä voi olla muita oheistoimintoja, kuten omistajien varojen erottelu yrityksen varoista, omaisuuden siirtymisen helpottaminen perheen sisällä tai varojen jakamisen estäminen perheenjäsenen kuoleman jälkeen, edellyttäen, että nämä liittyvät sijoitusyhtiön tärkeimpään tehtävään, joka on omistajien omaisuuden hoito;

▼M1

11) ”stressillä” luottolaitoksen vakavaraisuuden tai likviditeettiaseman äkillistä tai vakavaa heikkenemistä sellaisten markkinaolosuhteissa tapahtuvien muutosten tai laitoskohtaisten tekijöiden vuoksi, joiden seurauksena ilmenee olennainen riski siitä, ettei luottolaitos kykene täyttämään sitoumuksiaan niiden erääntyessä seuraavien 30 kalenteripäivän kuluessa;

▼B

12) ’limiittiluotoilla’ vakuudellisia lainoja, jotka myönnetään asiakkaille kaupankäyntivarastoon kuuluvien vivutettujen positioiden ottamista varten;

▼M2

13) ’pääomamarkkinalähtöisellä liiketoimella’ asetuksen (EU) N:o 575/2013 192 artiklan 3 alakohdassa määriteltyä pääomamarkkinalähtöistä liiketoimea;

([1]) Komission suositus 2003/361/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2003, mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36).

▼M2

14) ’katettujen joukkolainojen ohjelmalla’ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/2162 ([1]) 3 artiklan 2 alakohdassa määriteltyä katettua joukkolainaohjelmaa;

15) ’katepoolilla’ direktiivin (EU) 2019/2162 3 artiklan 3 alakohdassa määriteltyä katepoolia;

16) ’katepoolin maksuvalmiuspuskurilla’ direktiivin (EU) 2019/2162 16 artiklan mukaisesti maksuvalmiuspuskuria, joka koostuu likvideiksi katsotuista varoista, joita pidetään katepoolin osana.

▼B

4 artikla

Maksuvalmiusvaatimus

1. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 412 artiklan 1 kohdan mukainen yksityiskohtainen maksuvalmiusvaatimus vastaa luottolaitoksen maksuvalmiuspuskurin suhdetta sen likviditeetin nettoulosvirtauksiin 30 kalenteripäivän stressikauden aikana, ja se on ilmaistava prosenttiosuutena. Luottolaitosten on laskettava maksuvalmiusvaatimuksensa seuraavan kaavan mukaisesti:

$$\frac{\text{maksuvalmiuspuskuri}}{\text{likviditeetin nettoulosvirtaukset 30 kalenteripäivän stressikauden aikana}} = \text{maksuvalmiusvaatimus}(\%)$$

2. Luottolaitosten maksuvalmiusvaatimuksen on oltava vähintään 100 prosenttia.

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, luottolaitokset voivat muuttaa likvidit varansa rahaksi kattaakseen likviditeetin nettoulosvirtauksensa stressikausien aikana, vaikka tällainen likvidien varojen käyttö voi johtaa niiden maksuvalmiusvaatimuksen alenemiseen alle 100 prosenttiin tällaisten kausien aikana.

4. Jos luottolaitoksen maksuvalmiusvaatimus on alentunut tai sen voidaan kohtuudella odottaa alenevan milloin tahansa alle 100 prosenttiin, siihen sovelletaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 414 artiklassa säädettyä vaatimusta. Luottolaitoksen on siihen asti, kun se täyttää 2 kohdassa tarkoitetun maksuvalmiusvaatimuksen uudelleen, ilmoitettava maksuvalmiusvaatimus toimivaltaiselle viranomaiselle komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 680/2014 ([2]) mukaisesti.

▼M1

5. Luottolaitosten on laskettava maksuvalmiusvaatimuksensa ja seurattava sitä raportointivaluutan määräisenä kaikkien erien osalta riippumatta siitä, minkä valuutan määräisinä ne tosiasiallisesti ovat.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/2162, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019, katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskusta ja katettujen joukkolainojen julkisesta valvonnasta sekä direktiivien 2009/65/EY ja 2014/59/EU muuttamisesta (EUVL L 328, 18.12.2019, s. 29).

([2]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 680/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisista laitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää raportointia koskevista teknisistä täytäntöönpanostandardeista (EUVL L 191, 28.6.2014, s. 1).

▼M1

Lisäksi luottolaitosten on erikseen laskettava maksuvalmiusvaatimuksensa tiettyjen erien osalta ja seurattava sitä seuraavasti:

a) niiden erien osalta, jotka ilmoitetaan erikseen muun kuin raportointivaluutan määräisinä asetuksen (EU) N:o 575/2013 415 artiklan 2 kohdan säännöksen mukaisesti, luottolaitosten on laskettava erikseen maksuvalmiusvaatimuksensa ja seurattava sitä kyseisen muun valuutan määräisenä;

b) niiden erien osalta, jotka ovat raportointivaluutan määräisiä ja joissa muiden kuin raportointivaluutan määräisten velkojen yhteismäärä on vähintään viisi prosenttia luottolaitoksen kokonaisveloista, lukuun ottamatta lakisääteistä pääomaa ja taseen ulkopuolisia eriä, luottolaitosten on laskettava erikseen maksuvalmiusvaatimuksensa ja seurattava sitä raportointivaluutan määräisenä.

Luottolaitosten on ilmoitettava maksuvalmiusvaatimus toimivaltaiselle viranomaiselleen komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 680/2014 mukaisesti.

6. Luottolaitokset eivät saa laskea kahteen kertaan likvidejä varoja, sisäänvirtauksia ja ulosvirtauksia.

▼B

5 artikla

Stressiskenaariot sovellettaessa maksuvalmiusvaatimusta

Seuraavia skenaarioita voidaan pitää osoituksina olosuhteista, joissa luottolaitoksen voidaan katsoa olevan stressin kohteena:

a) luottolaitoksen vähittäistalletusten ulosvirtaus huomattavilta osin;

b) vakuudettoman tukkurahoituskapasiteetin osittainen tai täydellinen menettäminen, mukaan lukien tukkutalletukset ja muut ehdollisen rahoituksen lähteet, kuten saadut sidotut tai sitomattomat likviditeetti- tai luottojärjestelyt;

c) vakuudellisen lyhytaikaisen rahoituksen osittainen tai täydellinen menettäminen;

d) ylimääräiset likviditeetin ulosvirtaukset, jotka johtuvat luottoluokituksen alenemisesta kolmella pykälällä;

e) markkinoiden lisääntynyt epävakaus, joka vaikuttaa vakuuksien arvoon tai laatuun taikka luo ylimääräisiä vakuustarpeita;

f) likviditeetti- ja luottosopimuksia koskevat ennakoimattomat nostot;

g) mahdollinen velvollisuus velan takaisinostoon tai sopimuksenulkoisten velvoitteiden täyttämiseen.

▼B

II OSASTO

MAKSUVALMIUSPUSKURI

1 LUKU

Yleiset säännökset

6 artikla

Maksuvalmiuspuskurin koostumus

Jotta likvidit varat voidaan hyväksyä osaksi luottolaitoksen maksuvalmiuspuskuria, niiden on täytettävä kaikki seuraavat vaatimukset:

a) jäljempänä 7 artiklassa säädetyt yleiset vaatimukset;

b) jäljempänä 8 artiklassa säädetyt toiminnalliset vaatimukset;

c) hyväksyttävyyskriteerit, joiden mukaan ne voidaan luokitella tason 1 tai tason 2 varoiksi 2 luvun mukaisesti.

7 artikla

Likvidejä varoja koskevat yleiset vaatimukset

1. Jotta luottolaitoksen varoja voidaan pitää likvideinä varoina, niiden täytettävä 2–6 kohdassa säädetyt vaatimukset.

▼M1

2. Varojen on koostuttava luottolaitoksen hallussa tai a alakohdassa tarkoitetussa poolissa olevasta omaisuudesta, oikeudesta, saamisesta tai korosta, ja niiden on oltava kiinnittämättömiä. Tässä tarkoituksessa omaisuuserä on katsottava kiinnittämättömäksi, jos siihen ei sovelleta lainsäädäntöön, sopimukseen tai sääntelyyn perustuvaa rajoitusta tai muuta rajoitusta, joka estää luottolaitosta realisoimasta, myymästä, siirtämästä, luokittelemasta tai yleisesti luovuttamasta omaisuuserää suoran myynnin tai takaisinostosopimuksen kautta seuraavien 30 kalenteripäivän aikana. Seuraavat omaisuuserät katsotaan kiinnittämättömiksi:

a) poolissa olevat varat, jotka ovat käytettävissä välittömästi vakuutena lisärahoituksen hankkimiseksi luottolaitoksen saatavilla olevien sidottujen mutta vielä rahoittamattomien luottolimiittien perusteella tai, jos poolia hoitaa keskuspankki, luottolaitoksen saatavilla olevien sitomattomien ja vielä rahoittamattomien luottolimiittien perusteella. Tähän alakohtaan sisältyvät varat, jotka luottolaitos on sijoittanut keskuslaitokseen osuustoiminnallisessa verkostossa tai laitosten suojajärjestelmässä. Luottolaitosten on oletettava, että poolissa olevat varat ovat kiinnitettyjä likviditeetin lisäämiseen perustuvassa järjestyksessä, joka pohjautuu 2 luvussa vahvistettuun likviditeettiluokitukseen alkaen varoista, joita ei hyväksytä maksuvalmiuspuskuriin;

▼M1

b) varat, jotka luottolaitos on saanut vakuutena luottoriskin vähentämistä varten takaisinmyyntitransaktiossa tai arvopapereilla toteutettavissa rahoitustoimissa ja jotka luottolaitos voi luovuttaa.

▼M2

2 a. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, katepoolin maksuvalmiuspuskurin osana pidettävien likvidien varojen katsotaan olevan kiinnittämättömiä 4 artiklassa säädetyn 30 kalenteripäivän stressikauden aikana enintään niiden tämän asetuksen III osaston mukaisesti laskettujen likviditeetin nettoulosvirtausten määrään saakka, jotka aiheutuvat niihin liittyvistä katettujen joukkolainojen ohjelmista, edellyttäen, että kyseiset varat täyttävät kaikki muut tämän asetuksen II osastossa säädetyt vaatimukset.

2 b. Jos katepoolin maksuvalmiuspuskurissa pidettävien likvidien varojen ei katsota olevan tämän artiklan 2 a kohdan mukaisesti kiinnittämättömiä, ne on kuitenkin katsottava kiinnittämättömiksi 4 artiklassa säädetyn 30 kalenteripäivän stressikauden aikana, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskijan on kansallisen lainsäädännön säännösten mukaan liitettävä kaikki varansa katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskuihin;

b) likvidit varat liitetään ei-pakollisena ylivakuutena katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskuun;

c) likvidit varat täyttävät kaikki muut tämän asetuksen II osastossa säädetyt vaatimukset;

d) tämän kohdan mukaisesti kiinnittämättömiksi katsottavien likvidien varojen määrä ei ylitä likviditeetin nettoulosvirtausten kokonaismäärää tämän asetuksen III osaston mukaisesti laskettuna.

▼B

3. ►C1 Varojen liikkeeseenlaskija ei saa olla luottolaitos itse, sen emoyritys, lukuun ottamatta julkisyhteisöjä ja julkisoikeudellisia laitoksia, jotka eivät ole luottolaitoksia, sen tytäryritys tai emoyrityksen toinen tytäryritys eikä arvopaperistamista varten perustettu erillisyhtiö, jolla on läheiset sidokset luottolaitokseen. ◄

4. Varojen liikkeeseenlaskija ei saa olla mikään seuraavista:

▼M1

a) toinen luottolaitos, paitsi jos vähintään yksi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

i) liikkeeseenlaskija on 10 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tai 11 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettu julkisyhteisö tai julkisoikeudellinen laitos;

ii) omaisuuserä on 10 artiklan 1 kohdan f alakohdassa, 11 artiklan 1 kohdan c tai d alakohdassa tai 12 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettu katettu joukkolaina;

▼M1

iii) omaisuuserä kuuluu 10 artiklan 1 kohdan e alakohdassa kuvailtuun luokkaan;

▼B

b) sijoituspalveluyritys;

c) vakuutusyritys;

d) jälleenvakuutusyritys;

e) rahoitusalan holdingyhtiö;

f) rahoitusalan sekaholdingyhtiö;

▼M2

g) mikä tahansa muu yhteisö, joka harjoittaa pääasiallisena liiketoimintanaan yhtä tai useampaa direktiivin 2013/36/EU liitteessä I luetelluista toiminnoista.

Sovellettaessa tätä artiklaa jäsenvaltioissa olevien arvopaperistamista varten perustettujen erillisyhtiöiden ja virallisten vientiluottolaitosten ei katsota kuuluvan ensimmäisen alakohdan g alakohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin.

▼B

5. Varojen arvo on voitava määrittää laajalle levitettyjen ja helposti saatavilla olevien markkinahintojen perusteella. Jos markkinahintoja ei ole saatavilla, varojen arvo on voitava määrittää helposti laskettavalla kaavalla, joka perustuu julkisesti saatavilla oleviin tietoihin eikä riipu merkittävästi vahvoista oletuksista.

6. Varojen on oltava listattuina virallisesti hyväksyttyyn pörssiin, tai niillä on käytävä kauppaa joko aktiivisen suoran myynnin kautta tai yksinkertaisen takaisinostotransaktion kautta yleisesti hyväksytyillä takaisinostomarkkinoilla. Näitä kriteereitä on tarkasteltava erikseen kunkin markkinan osalta. Omaisuuserä, joka on otettu kaupankäynnin kohteeksi jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa sijaitsevassa organisoidussa kaupankäyntipaikassa, joka ei ole virallisesti hyväksytty pörssi, on katsottava likvidiksi vain, jos kaupankäyntipaikka tarjoaa aktiiviset ja laajat markkinat varojen suoralle myynnille. Luottolaitoksen on otettava huomioon seuraavat vähimmäiskriteerit sen arvioimiseksi, tarjoaako kauppapaikka tässä kohdassa tarkoitetut aktiiviset ja laajat markkinat:

a) aiempia ajanjaksoja koskevat tiedot markkinoiden laajuudesta ja syvyydestä, josta ovat osoituksena pienet osto- ja myyntihintojen erot, suuri kaupankäyntivolyymi ja markkinatoimijoiden runsaus ja vaihtelevuus;

b) vankan markkinainfrastruktuurin olemassaolo.

7. Edellä 5 ja 6 kohdassa säädettyjä vaatimuksia ei sovelleta seuraaviin:

a) 10 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetut setelit ja kolikot;

▼M1

aa) 10 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetut saamiset keskushallinnoilta;

▼B

b) 10 artiklan 1 kohdan b ja d alakohdassa ja 11 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut saamiset keskuspankeilta;

c) 12 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettu rajoitetusti käytettävä sidottu likviditeettisopimus;

d) ►C1 16 artiklassa tarkoitetut talletukset ja muu rahoitus osuustoiminnallisissa verkostoissa ja laitosten suojajärjestelmissä. ◄

8 artikla

Toiminnalliset vaatimukset

1. Luottolaitoksilla on oltava käytössään toimintalinjat ja rajoitukset, joilla varmistetaan, että niiden hallussa olevat likvidit varat, joista niiden maksuvalmiuspuskuri koostuu, ovat aina asianmukaisesti hajautettuja. Tässä tarkoituksessa luottolaitosten on otettava huomioon hajautuksen laajuus eri likvidien varojen luokkien välillä ja tämän osaston 2 luvussa tarkoitetussa samassa likvidien varojen luokassa sekä muut asianmukaiset hajautukseen liittyvät tekijät, kuten liikkeeseenlaskijoiden ja vastapuolten tyypit tai kyseisten liikkeeseenlaskijoiden ja vastapuolten maantieteellinen sijainti.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat asettaa erityisiä rajoituksia tai vaatimuksia luottolaitoksen hallussa oleville likvideille varoille sen varmistamiseksi, että tässä kohdassa asetettua vaatimusta noudatetaan. Tällaisia rajoituksia tai vaatimuksia ei kuitenkaan sovelleta

a) seuraaviin tason 1 varoihin:

i) 10 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetut setelit ja kolikot;

▼M1

ii) 10 artiklan 1 kohdan b ja d alakohdassa tarkoitetut saamiset keskuspankeilta;

▼B

iii) 10 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut varat, jotka edustavat saamisia tai takauksia kansainvälisiltä kehityspankeilta ja organisaatioilta;

b) 10 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitetut tason 1 varojen luokat, jotka edustavat saamisia tai takauksia keskus- tai aluehallinnoilta, paikallisviranomaisilta taikka julkisyhteisöiltä tai julkisoikeudellisilta laitoksilta, edellyttäen, että luottolaitos pitää hallussaan kyseistä omaisuuserää kattaakseen jäsenvaltion tai kolmannen maan valuutan määräiset likviditeetin nettoulosvirtaukset, jotka ovat stressitestien kohteena, tai kun on kyse keskus- tai aluehallinnon, paikallisviranomaisten taikka julkisyhteisöjen tai julkisoikeudellisten laitosten liikeeseenlaskemasta omaisuuserästä;

c) 12 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettu rajoitetusti käytettävä sidottu likviditeettisopimus.

▼B

2. Luottolaitosten on voitava helposti saada likvidejä varojaan ja muuttaa ne rahaksi milloin tahansa 30 kalenteripäivän stressikauden aikana suoralla myynnillä tai takaisinostosopimuksella yleisesti hyväksytyillä takaisinostomarkkinoilla. Likvidien varojen katsotaan olevan helposti luottolaitoksen saatavilla, jos luottolaitoksen mahdollisuudelle muuttaa tällainen omaisuuserä rahaksi oikea-aikaisesti ei ole oikeudellisia eikä käytännön esteitä.

Varojen, joita käytetään erillisten takausten antamiseen strukturoiduissa transaktioissa tai luottolaitosten toimintakustannusten kattamiseen, ei katsota olevan helposti luottolaitoksen saatavilla.

Varoja, joita pidetään hallussa kolmannessa maassa, jossa niiden vapaalle siirtokelpoisuudelle ei ole rajoituksia, on katsottava olevan helposti saatavilla vain siltä osin kuin luottolaitos käyttää kyseisiä varoja likviditeetin ulosvirtausten kattamiseen asianomaisessa kolmannessa maassa. Hallussa pidettävien varojen, jotka on määritelty ei-vaihdettavassa valuutassa, on katsottava olevan helposti saatavilla vain siltä osin kuin luottolaitos käyttää kyseisiä varoja kyseisen valuutan määräisten likviditeetin ulosvirtausten kattamiseen.

3. Luottolaitosten on varmistettava, että niiden likvidit varat ovat luottolaitoksen sisäisen maksuvalmiuden hallintatoiminnon valvonnassa. Tämän vaatimuksen täyttyminen on osoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle joko

a) sijoittamalla likvidit varat erilliseen pooliin, joka on maksuvalmiuden hallintatoiminnan suorassa hallinnassa, ja käyttämällä varoja ainoastaan ehdollisen rahoituksen lähteenä, myös stressikausien aikana;

▼M1

b) ottamalla käyttöön sisäisiä järjestelmiä ja tarkastuksia, jotta maksuvalmiuden hallintatoiminto voi harjoittaa tehokasta operatiivista valvontaa likvidien varojen muuttamiseksi rahaksi minä tahansa ajankohtana 30 kalenteripäivän stressikauden aikana ja jotta ehdolliset varat ovat sen saatavilla rikkomatta voimassa olevia liiketoiminta- tai riskinhallintastrategioita. Omaisuuserää ei saa sisällyttää maksuvalmiuspuskuriin varsinkaan silloin, kun omaisuuserän muuttaminen rahaksi korvaamatta sitä 30 kalenteripäivän stressikauden aikana, minkä myötä suoja poistuu, loisi avoimen riskiposition, joka ylittäisi luottolaitoksen sisäiset rajoitukset;

▼B

c) vaihtoehtojen a ja b yhdistelmällä edellyttäen, että toimivaltainen viranomainen on katsonut yhdistelmän hyväksyttäväksi.

4. Luottolaitosten on säännöllisesti ja vähintään kerran vuodessa muutettava rahaksi riittävän edustava otos hallussaan olevista likvideistä varoista suoralla myynnillä tai yksinkertaisella takaisinostosopimuksella hyväksytyillä takaisinostomarkkinoilla. Luottolaitosten on kehitettävä strategioita luovuttaakseen likvidien varojen otoksia, jotka soveltuvat

▼B

a) kyseisten varojen markkinoillepääsyn ja käyttökelpoisuuden testaamiseen;

b) luottolaitoksen varojen oikea-aikaisten realisointiprosessien tehokkuuden testaamiseen;

c) sen riskin minimoimiseen, että markkinoille lähetetään negatiivisia signaaleja sen tuloksena, että luottolaitos muuttaa varojaan rahaksi stressikausien aikana.

▼C1

Ensimmäisessä alakohdassa säädettyä vaatimusta ei sovelleta 10 artiklassa tarkoitettuihin tason 1 varoihin, lukuun ottamatta erittäin laadukkaita katettuja joukkolainoja, 12 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuun rajoitetusti käytettävään sidottuun likviditeettisopimukseen tai 16 artiklassa tarkoitettuihin talletuksiin ja muuhun maksuvalmiusrahoitukseen osuustoiminnallisissa verkostoissa ja laitosten suojajärjestelmissä.

▼M2

Ensimmäisessä alakohdassa säädetty vaatimus katsotaan täytetyksi katepoolin maksuvalmiuspuskurissa pidettävien likvidien varojen osalta, jos luottolaitos säännöllisesti ja vähintään kerran vuodessa muuttaa rahaksi likvidejä varoja, jotka ovat riittävän edustava otos sen hallussa olevista katepoolin maksuvalmiuspuskurin likvideistä varoista mutta joiden ei tarvitse kuulua kyseiseen puskuriin.

▼B

5. Edellä 2 kohdassa säädetty vaatimus ei saa estää luottolaitoksia suojautumasta likvideihin varoihinsa liittyvältä markkinariskiltä edellyttäen, että seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) luottolaitos ottaa käyttöön asianmukaiset sisäiset järjestelyt 2 ja 3 kohdan mukaisesti varmistaakseen, että kyseiset varat ovat edelleen helposti saatavilla ja maksuvalmiuden hallintatoiminnon valvonnassa;

b) likviditeetin nettoulosvirtaukset ja -sisäänvirtaukset, jotka johtuvat suojan varhaisesta sulkemisesta, otetaan huomioon kyseisen omaisuuserän arvostuksessa 9 artiklan mukaisesti.

6. Luottolaitosten on varmistettava, että likvidien varojen jakautuminen eri valuuttoihin vastaa likviditeetin nettoulosvirtauksia eri valuutoissa. Toimivaltaiset viranomaiset voivat kuitenkin tarvittaessa vaatia luottolaitoksia vähentämään valuuttaepätasapainoa rajoittamalla tietyn valuutan määräisten likviditeetin nettoulosvirtausten osuutta stressikauden aikana siten, että pidetään hallussa likvidejä varoja, jotka eivät ole kyseisen valuutan määräisiä. Tätä rajoitusta voidaan soveltaa vain raportointivaluuttaan tai valuuttaan, josta voidaan ilmoittaa erikseen asetuksen (EU) N:o 575/2013 415 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Toimivaltaisten viranomaisten on otettava tämän kohdan mukaisesti mahdollisesti sovellettavien valuuttaepätasapainoa koskevien rajoitusten tason määrityksessä huomioon vähintään seuraavat seikat:

a) kykeneekö luottolaitos toteuttamaan minkä tahansa seuraavista toimista:

▼B

i) käyttämään likvidejä varojaan likviditeetin tuottamiseen sen valuutan määräisenä, jossa likviditeetin nettoulosvirtaukset syntyvät, ja asianomaisella lainkäyttöalueella;

ii) tekemään valuutanvaihtosopimuksia ja hankkimaan varoja ulkomaan valuuttamarkkinoilla stressitilanteissa, jotka vastaavat 4 artiklassa säädettyä 30 kalenteripäivän stressikautta;

iii) siirtämään ylimääräisen likviditeetin valuutasta toiseen, ryhmänsä lainkäyttöalueelta toiselle ja ryhmänsä oikeushenkilöltä toiselle stressitilanteissa, jotka vastaavat 4 artiklassa säädettyä 30 kalenteripäivän stressikautta;

b) valuuttakurssien äkillisten haitallisten vaihteluiden vaikutukset eri valuuttojen määräisiin positioihin ja käytössä olevien valuuttasuojien tehokkuuteen.

Tämän kohdan mukaisesti asetetut valuuttaepätasapainon rajoitukset on katsottava direktiivin 2013/36/EU 105 artiklan mukaiseksi erityiseksi maksuvalmiusvaatimukseksi.

9 artikla

Likvidien varojen arvostaminen

Luottolaitoksen on laskettava maksuvalmiusvaatimuksensa likvidien varojensa markkina-arvon perusteella. Likvidien varojen markkina-arvosta vähennetään soveltuvin osin 2 luvun ja 8 artiklan 5 kohdan b alakohdan mukaiset arvonleikkaukset.

2 LUKU

Likvidit varat

10 artikla

Tason 1 varat

1. Tason 1 varoihin saa kuulua ainoastaan yhteen tai useampaan seuraavista luokista kuuluvia varoja, jotka täyttävät aina jäljempänä vahvistetut hyväksyttävyyskriteerit:

a) kolikot ja setelit;

b) seuraavat saamiset keskuspankeilta:

i) varat, jotka edustavat saamisia tai takauksia Euroopan keskuspankilta (EKP) tai jäsenvaltion keskuspankilta;

ii) varat, jotka edustavat saamisia tai takauksia kolmansien maiden keskuspankeilta, edellyttäen, että valittu ulkoinen luottoluokituslaitos (ECAI) luokittelee saamiset keskuspankilta tai keskushallinnolta asetuksen (EU) N:o 575/2013 114 artiklan 2 kohdan mukaisesti vähintään luottoluokkaan 1;

▼M1

iii) varannot, jotka luottolaitoksella on i tai ii alakohdassa tarkoitetussa keskuspankissa, edellyttäen, että luottolaitos voi nostaa kyseiset varannot milloin tahansa stressikausien aikana ja tällaisen noston edellytykset on määritetty luottolaitoksen toimivaltaisen viranomaisen ja sen keskuspankin, jossa varantoja säilytetään, välisessä sopimuksessa tai kolmannen maan asiaa koskevissa säännöissä.

Tässä kohdassa sovelletaan seuraavaa:

— jos varannot ovat tytäryrityksenä olevan luottolaitoksen hallussa, tällaisen noston edellytykset on määritettävä tytäryrityksenä olevan luottolaitoksen jäsenvaltion tai kolmannen maan toimivaltaisen viranomaisen ja sen keskuspankin, jossa varantoja säilytetään, välisessä sopimuksessa tai tapauksen mukaan kolmannen maan asiaa koskevissa säännöissä;

— jos varannot ovat sivuliikkeen hallussa, tällaisen noston edellytykset on määritettävä sen jäsenvaltion tai kolmannen maan, jossa sivuliike sijaitsee, toimivaltaisen viranomaisen ja sen keskuspankin, jossa varantoja säilytetään, välisessä sopimuksessa tai tapauksen mukaan kolmannen maan asiaa koskevissa säännöissä;

▼B

c) varat, jotka edustavat saamisia tai takauksia seuraavilta keskus- tai aluehallinnoilta, paikallisviranomaisilta taikka julkisyhteisöiltä tai julkisoikeudellisilta laitoksilta:

i) jäsenvaltion keskushallinto;

ii) kolmannen maan keskushallinto edellyttäen, että valittu ECAI luokittelee sen asetuksen (EU) N:o 575/2013 114 artiklan 2 kohdan mukaisesti vähintään luottoluokkaan 1;

iii) jäsenvaltion aluehallinnot tai paikallisviranomaiset edellyttäen, että varoja käsitellään kuten saamisia jäsenvaltion keskushallinnolta asetuksen (EU) N:o 575/2013 115 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

iv) ii alakohdassa tarkoitettujen kolmansien maiden aluehallinnot tai paikallisviranomaiset edellyttäen, että niiden varoja käsitellään kuten saamisia kolmannen maan keskushallinnolta asetuksen (EU) N:o 575/2013 115 artiklan 4 kohdan mukaisesti;

v) julkisyhteisöt ja julkisoikeudelliset laitokset edellyttäen, että varoja käsitellään kuten saamisia jäsenvaltion keskushallinnolta tai iii alakohdassa tarkoitetuilta aluehallinnoilta tai paikallisviranomaisilta asetuksen (EU) N:o 575/2013 116 artiklan 4 kohdan mukaisesti;

▼M1

d) seuraavat varat:

i) varat, jotka edustavat saamisia tai takauksia sellaisen kolmannen maan keskushallinnolta tai keskuspankilta, jota valittu ECAI ei luokittele asetuksen (EU) N:o 575/2013 114 artiklan 2 kohdan mukaiseen luottoluokkaan 1;

▼M1

ii) varannot, jotka luottolaitoksella on i alakohdassa tarkoitetussa keskuspankissa, edellyttäen, että luottolaitos voi nostaa kyseiset varannot milloin tahansa stressikausien aikana ja tällaisen noston edellytykset on määritetty kyseisen kolmannen maan toimivaltaisten viranomaisten ja sen keskuspankin, jossa varantoja säilytetään, välisessä sopimuksessa tai kyseisen kolmannen maan asiaa koskevissa säännöissä.

Sovellettaessa ii alakohtaa sovelletaan seuraavaa:

— jos varannot ovat tytäryrityksenä olevan luottolaitoksen hallussa, tällaisen noston edellytykset on määritettävä tytäryrityksenä olevan luottolaitoksen kolmannen maan toimivaltaisen viranomaisen ja sen keskuspankin, jossa varantoja säilytetään, välisessä sopimuksessa tai kolmannen maan asiaa koskevissa säännöissä;

— jos varannot ovat sivuliikkeen hallussa, tällaisen noston edellytykset on määritettävä sen kolmannen maan, jossa sivuliike sijaitsee, toimivaltaisen viranomaisen ja sen keskuspankin, jossa varantoja säilytetään, välisessä sopimuksessa tai kolmannen maan asiaa koskevissa säännöissä.

Tällaisten ensimmäisen alakohdan i ja ii alakohdan soveltamisalaan kuuluvien ja tietyn valuutan määräisten omaisuuserien, jotka luottolaitos voi merkitä tason 1 varoiksi, yhteenlaskettu määrä ei saa ylittää luottolaitoksen saman valuutan määräisten, stressitestien kohteena olevien likviditeetin nettoulosvirtausten määrää.

Lisäksi jos ensimmäisen alakohdan i ja ii alakohdan soveltamisalaan kuuluvat omaisuuserät ovat kokonaan tai osittain sellaisen valuutan määräisiä, joka ei ole kyseisen kolmannen maan kansallinen valuutta, luottolaitos voi merkitä kyseiset varat tason 1 varoiksi vain sellaiseen määrään saakka, joka vastaa sellaisten likviditeetin nettoulosvirtaustensa määrää, jotka ovat stressitestien kohteena ja kyseisen ulkomaan valuutan määräisiä sekä vastaavat luottolaitoksen operaatioita lainkäyttöalueella, jolla maksuvalmiusriski otetaan;

▼B

e) luottolaitosten liikkeeseenlaskemat varat, jotka täyttävät vähintään jommankumman seuraavista vaatimuksista:

i) ►C1 liikkeeseenlaskija on jäsenvaltion keskus- tai aluehallinnon taikka paikallisviranomaisen rekisteröimä tai perustama, keskushallinnolla tai paikallisviranomaisella on lakisääteinen velvollisuus suojella luottolaitoksen taloudellista perustaa ja varmistaa sen rahoituksen kestävyys koko sen elinkaaren ajan ja mahdollisia saamisia kyseiseltä aluehallinnolta tai paikallisviranomaiselta käsitellään kuten saamisia jäsenvaltion keskushallinnolta asetuksen (EU) N:o 575/2013 115 artiklan 2 kohdan mukaisesti; ◄

▼B

ii) ►C1 luottolaitos on edistämislainojen antaja, joka ymmärretään tätä artiklaa sovellettaessa miksi tahansa luottolaitokseksi, jonka tarkoituksena on edistää unionin taikka jäsenvaltion keskus- tai aluehallinnon tai paikallisviranomaisen asettamia yleistä etua koskevia tavoitteita etupäässä edistämislainoin, joiden myöntäminen ei perustu kilpailuun eikä voiton tavoitteluun, edellyttäen, että laitoksen myöntämistä lainoista vähintään 90 prosenttia on suoraan tai välillisesti keskus- tai aluehallinnon taikka paikallisviranomaisen takaamia ja että mahdollisia saamisia kyseiseltä aluehallinnolta tai paikallisviranomaiselta käsitellään kuten saamisia jäsenvaltion keskushallinnolta asetuksen (EU) N:o 575/2013 115 artiklan 2 kohdan mukaisesti; ◄

f) vastuut erittäin laadukkaiden katettujen joukkolainojen muodossa, joiden on täytettävä kaikki seuraavat vaatimukset:

▼M2

i) ne ovat direktiivin (EU) 2019/2162 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja katettuja joukkolainoja tai ne on laskettu liikkeeseen ennen 8 päivää heinäkuuta 2022 ja ne täyttävät direktiivin 2009/65/EY 52 artiklan 4 kohdassa säädetyt vaatimukset, sellaisina kuin näitä vaatimuksia sovelletaan niiden liikkeeseenlaskupäivänä, minkä vuoksi niihin voidaan soveltaa etuuskohtelua katettuina joukkolainoina niiden erääntymiseen asti;

ii) katepooliin sisältyvät saamiset laitoksilta täyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 129 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja 1 a kohdassa säädetyt vaatimukset;

_____

▼B

iv) niiden liikkeeseenlaskumäärä on vähintään 500 miljoonaa euroa (tai vastaava määrä kotimaan valuutan määräisenä);

v) valittu ECAI luokittelee katetut joukkolainat asetuksen (EU) N:o 575/2013 129 artiklan 4 kohdan mukaisesti vähintään luottoluokkaan 1, vastaavaan luottoluokkaan lyhytaikaisen luottoluokituksen tapauksessa tai, jos luottoluokitusta ei ole käytettävissä, joukkolainoihin sovelletaan 10 prosentin riskipainoa kyseisen asetuksen 129 artiklan 5 kohdan mukaisesti;

vi) katepooli täyttää aina varojen kattavuutta koskevan vaatimuksen, joka on vähintään 2 prosenttia suurempi kuin määrä, joka vaaditaan katettuihin joukkolainoihin liittyvien saamisten kattamiseksi;

g) varat, jotka edustavat saamisia tai takauksia asetuksen (EU) N:o 575/2013 117 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilta kansainvälisiltä kehityspankeilta ja 118 artiklassa tarkoitetuilta kansainvälisiltä organisaatioilta.

▼M1

2. Edellä 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettujen erittäin laadukkaiden katettujen joukkolainojen markkina-arvosta on tehtävä vähintään seitsemän prosentin arvonleikkaus. Lukuun ottamatta 15 artiklan 2 kohdan b ja c alakohdassa mainittuja yhteissijoitusyritysten osakkeita ja osuuksia muiden tason 1 varojen arvosta ei vaadita arvonleikkausten tekemistä.

▼B

11 artikla

Tason 2A varat

1. Tason 2A varoihin saa kuulua ainoastaan yhteen tai useampaan seuraavista luokista kuuluvia varoja, jotka täyttävät aina jäljempänä vahvistetut hyväksyttävyyskriteerit:

a) varat, jotka edustavat saamisia tai takauksia jäsenvaltion aluehallinnoilta, paikallisviranomaisilta taikka julkisyhteisöiltä tai julkisoikeudellisilta laitoksilta, jos niiltä oleviin saamisiin sovelletaan 20 prosentin riskipainoa tapauksen mukaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 115 artiklan 1 ja 5 kohdan sekä 116 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti;

b) varat, jotka edustavat saamisia tai takauksia kolmannen maan keskushallinnolta tai keskuspankilta taikka kolmannen maan aluehallinnolta, paikallisviranomaiselta taikka julkisyhteisöltä tai julkisoikeudelliselta laitokselta, edellyttäen, että niihin sovelletaan 20 prosentin riskipainoa tapauksen mukaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 114 artiklan 2 kohdan taikka 115 tai 116 artiklan mukaisesti;

c) vastuut laadukkaiden katettujen joukkolainojen muodossa, joiden on täytettävä kaikki seuraavat vaatimukset:

▼M2

i) ne ovat direktiivin (EU) 2019/2162 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja katettuja joukkolainoja tai ne on laskettu liikkeeseen ennen 8 päivää heinäkuuta 2022 ja ne täyttävät direktiivin 2009/65/EY 52 artiklan 4 kohdassa säädetyt vaatimukset, sellaisina kuin näitä vaatimuksia sovelletaan niiden liikkeeseenlaskupäivänä, minkä vuoksi niihin voidaan soveltaa etuuskohtelua katettuina joukkolainoina niiden erääntymiseen asti;

ii) katepooliin sisältyvät saamiset laitoksilta täyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 129 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja 1 a kohdassa säädetyt vaatimukset;

_____

▼B

iv) niiden liikkeeseenlaskumäärä on vähintään 250 miljoonaa euroa (tai vastaava määrä kotimaan valuutan määräisenä);

v) valittu ECAI luokittelee katetut joukkolainat asetuksen (EU) N:o 575/2013 129 artiklan 4 kohdan mukaisesti vähintään luottoluokkaan 2, vastaavaan luottoluokkaan lyhytaikaisen luottoluokituksen tapauksessa tai, jos luottoluokitusta ei ole käytettävissä, joukkolainoihin sovelletaan 20 prosentin riskipainoa kyseisen asetuksen 129 artiklan 5 kohdan mukaisesti;

vi) katepooli täyttää aina varojen kattavuutta koskevan vaatimuksen, joka on vähintään 7 prosenttia suurempi kuin määrä, joka vaaditaan katettuihin joukkolainoihin liittyvien saamisten kattamiseksi. Jos katetut joukkolainat, jotka on sijoitettu luottoluokkaan 1, eivät kuitenkaan täytä 10 artiklan 1 kohdan f alakohdan iv alakohdan mukaista erittäin laadukkaille katetuille joukkolainoille asetettua vähimmäisliikkeeseenlaskumäärää mutta täyttävät i, ii, iii ja iv alakohdassa säädetyt laadukkaita katettuja joukkolainoja vaatimukset, niihin on sen sijaan sovellettava varojen kattavuutta koskevaa 2 prosentin vähimmäisvaatimusta;

▼B

d) kolmansien maiden luottolaitosten liikkeeseenlaskemat vastuut katettujen joukkolainojen muodossa, joiden on täytettävä kaikki seuraavat vaatimukset:

i) ne ovat kolmannen maan kansallisen lainsäädännön mukaisia katettuja joukkolainoja, jotka kyseisen kolmannen maan on määriteltävä luottolaitosten tai liikkeeseenlaskun takaavan luottolaitoksen kokonaan omistaman tytäryrityksen liikkeeseenlaskemiksi vieraan pääoman ehtoisiksi arvopapereiksi ja joiden vakuutena on katepooli, jonka varoja joukkovelkakirjanhaltijoiden on voitava käyttää suoraan lainapääoman ja koron takaisinmaksuun etusijajärjestyksessä liikkeeseenlaskijan maksukyvyttömyystilanteessa;

ii) liikkeeseenlaskija ja katetut joukkolainat ovat kolmannen maan kansallisen lainsäädännön mukaisen, joukkovelkakirjanhaltijoiden suojaksi tarkoitetun erityisen julkisen valvonnan kohteena, ja kolmannessa maassa sovellettavien valvonta- ja sääntelyjärjestelyiden on oltava vähintään unionissa sovellettavia vastaavia;

▼M2

iii) katettujen joukkolainojen vakuutena on yksi tai useampi asetuksen (EU) N:o 575/2013 129 artiklan 1 kohdan b, d, f ja g alakohdan mukaisen omaisuuseräpoolin tyypeistä. Jos pooli koostuu kiinteistövakuudellisista lainoista, sen on täytettävä asetuksen (EU) 2019/2162 6 artiklan 2 kohdassa, 3 kohdan a alakohdassa ja 5 kohdassa säädetyt vaatimukset;

iv) katepooliin sisältyvät saamiset laitoksilta täyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 129 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja 1 a kohdassa säädetyt vaatimukset;

v) katettuihin joukkolainoihin sijoittava luottolaitos ja liikkeeseenlaskija täyttävät direktiivin (EU) 2019/2162 14 artiklassa säädetyn avoimuusvaatimuksen;

▼B

vi) valittu ECAI luokittelee katetut joukkolainat asetuksen (EU) N:o 575/2013 129 artiklan 4 kohdan mukaisesti vähintään luottoluokkaan 1, vastaavaan luottoluokkaan lyhytaikaisen luottoluokituksen tapauksessa tai, jos luottoluokitusta ei ole käytettävissä, joukkolainoihin sovelletaan 10 prosentin riskipainoa kyseisen asetuksen 129 artiklan 5 kohdan mukaisesti; sekä

vii) katepooli täyttää aina varojen kattavuutta koskevan vaatimuksen, joka on vähintään 7 prosenttia suurempi kuin määrä, joka vaaditaan katettuihin joukkolainoihin liittyvien saamisten kattamiseksi. Jos katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskumäärä on kuitenkin vähintään 500 miljoonaa euroa (tai vastaava määrä kotimaan valuutan määräisenä), niihin on sen sijaan sovellettava varojen kattavuutta koskevaa 2 prosentin vaatimusta;

e) yritysten joukkolainat, jotka täyttävät kaikki seuraavat vaatimukset:

i) valittu ECAI luokittelee ne asetuksen (EU) N:o 575/2013 122 artiklan mukaisesti vähintään luottoluokkaan 1 tai vastaavaan luottoluokkaan lyhytaikaisen luottoluokituksen tapauksessa;

▼B

ii) arvopapereiden liikkeeseenlaskumäärä on vähintään 250 miljoonaa euroa (tai vastaava määrä kotimaan valuutan määräisenä);

iii) arvopapereiden enimmäismaturiteetti liikkeeseenlaskun aikaan on kymmenen vuotta.

2. Kuhunkin tason 2A varojen markkina-arvoon on tehtävä vähintään 15 prosentin arvonleikkaus.

12 artikla

Tason 2B varat

1. Tason 2B varoihin saa kuulua ainoastaan yhteen tai useampaan seuraavista luokista kuuluvia varoja, jotka täyttävät aina jäljempänä vahvistetut hyväksyttävyyskriteerit:

a) omaisuusvakuudellisten arvopapereiden muodossa olevat vastuut, jotka täyttävät 13 artiklassa säädetyt vaatimukset;

b) yritysten joukkolainat, jotka täyttävät kaikki seuraavat vaatimukset:

i) valittu ECAI on sijoittanut ne vähintään luottoluokkaan 3 asetuksen (EU) N:o 575/2013 122 artiklan mukaisesti tai vastaavaan luottoluokkaan lyhytaikaisen luottoluokituksen tapauksessa;

ii) arvopapereiden liikkeeseenlaskumäärä on vähintään 250 miljoonaa euroa (tai vastaava määrä kotimaan valuutan määräisenä);

iii) arvopapereiden enimmäismaturiteetti liikkeeseenlaskun aikaan on kymmenen vuotta;

c) osakkeet edellyttäen, että ne täyttävät kaikki seuraavat vaatimukset:

i) ne ovat osa jäsenvaltion tai kolmannen maan keskeistä osakeindeksiä, jonka jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen tai kolmannen maan asianomainen viranomainen on yksilöinyt tätä alakohtaa sovellettaessa. Jos toimivaltainen viranomainen tai muu viranomainen ei ole tehnyt päätöstä keskeisistä osakeindekseistä, luottolaitosten on katsottava sellaisiksi kyseisellä lainkäyttöalueella sijaitsevista johtavista yrityksistä koostuvat osakeindeksit;

ii) ne ovat luottolaitoksen kotijäsenvaltion valuutan määräisiä tai, jos ne ovat eri valuutan määräisiä, ne katsotaan tason 2B varoiksi vain siihen määrään asti, joka kattaa kyseisen valuutan määräiset likviditeetin nettoulosvirtaukset, jotka ovat stressitestien kohteena, tai likviditeetin ulosvirtaukset sillä lainkäyttöalueella, jolla likviditeettiriski otetaan; sekä

iii) ne ovat osoitetusti aina luotettava likviditeetin lähde myös stressikausien aikana. Tämän vaatimuksen katsotaan täyttyvän, jos osakkeen pörssikurssi aleni enintään 40 prosenttia tai sen arvonleikkaus nousi enintään 40 prosenttiyksikköä 30 kalenteripäivän markkinastressikauden aikana; sekä

▼B

d) rajoitetusti käytettävät sidotut likviditeettisopimukset, jotka voidaan tehdä EKP:n kanssa, jäsenvaltion keskuspankin kanssa tai kolmannen maan keskuspankin kanssa edellyttäen, että 14 artiklassa säädetyt vaatimukset täyttyvät;

e) vastuut laadukkaiden katettujen joukkolainojen muodossa, joiden on täytettävä kaikki seuraavat vaatimukset:

▼M2

i) ne ovat direktiivin (EU) 2019/2162 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja katettuja joukkolainoja tai ne on laskettu liikkeeseen ennen 8 päivää heinäkuuta 2022 ja ne täyttävät direktiivin 2009/65/EY 52 artiklan 4 kohdassa säädetyt vaatimukset, sellaisina kuin näitä vaatimuksia sovelletaan niiden liikkeeseenlaskupäivänä, minkä vuoksi niihin voidaan soveltaa etuuskohtelua katettuina joukkolainoina niiden erääntymiseen asti;

_____

▼B

iv) niiden liikkeeseenlaskumäärä on vähintään 250 miljoonaa euroa (tai vastaava määrä kotimaan valuutan määräisenä);

v) katettujen joukkolainojen vakuutena on ainoastaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 129 artiklan 1 kohdan d alakohdan i tai e alakohdassa tarkoitettuja varoja;

vi) kohde-etuutena olevien likvidien varojen pooli koostuu yksinomaan vastuista, joihin voidaan soveltaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 125 artiklan mukaisesti enintään 35 prosentin riskipainoa;

vii) katepooli täyttää aina varojen kattavuutta koskevan vaatimuksen, joka on vähintään 10 prosenttia suurempi kuin määrä, joka vaaditaan katettuihin joukkolainoihin liittyvien saamisten kattamiseksi;

viii) liikkeeseenlaskijana toimivan luottolaitoksen on julkistettava kuukausittain tieto siitä, että katepooli täyttää varojen kattavuutta koskevan 10 prosentin vaatimuksen;

f) niiden luottolaitosten osalta, jotka eivät sääntöjensä mukaan pysty uskonnon harjoittamiseen liittyvistä syistä pitää hallussaan korkoa tuottavia varoja, korkoa tuottamattomat varat, jotka ovat saamisia tai takauksia keskuspankeilta tai kolmannen maan keskushallinnolta tai keskuspankilta taikka kolmannen maan aluehallinnolta, paikallisviranomaiselta tai julkisyhteisöltä tai julkisoikeudellisesta laitokselta, edellyttäen, että valittu ECAI luokittelee kyseiset varat asetuksen (EU) N:o 575/2013 114 artiklan mukaisesti vähintään luottoluokkaan 5 tai vastaavaan luottoluokkaan lyhytaikaisen luottoluokituksen tapauksessa.

2. Kaikkien tason 2B varojen markkina-arvosta on tehtävä seuraavat vähimmäisarvonleikkaukset:

a) tason 2B arvopaperistamisiin sovelletaan 13 artiklan 14 kohdassa säädettyä arvonleikkausta;

b) 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin yritysten joukkolainoihin sovelletaan 50 prosentin arvonleikkausta;

▼B

c) 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuihin osakkeisiin sovelletaan 50 prosentin arvonleikkausta;

d) 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuihin katettujen joukkolainojen ohjelmiin tai liikkeeseenlaskuihin sovelletaan 30 prosentin arvonleikkausta;

e) 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettuihin korkoa tuottamattomiin varoihin sovelletaan 50 prosentin arvonleikkausta.

3. Niiden luottolaitosten osalta, jotka eivät sääntöjensä mukaan pysty uskonnon harjoittamiseen liittyvistä syistä pitää hallussaan korkoa tuottavia varoja, toimivaltainen viranomainen voi sallia poikkeamisen tämän artiklan 1 kohdan b alakohdan ii ja iii alakohdista edellyttäen, että on näyttöä siitä, ettei saatavilla ole riittävästi korkoa tuottamattomia varoja, jotka täyttävät kyseiset vaatimukset, ja asianomaiset korkoa tuottamattomat varat ovat riittävän likvidejä yksityisillä markkinoilla.

Määritettäessä, ovatko korkoa tuottamattomat varat riittävän likvidejä sovellettaessa ensimmäistä alakohtaa, toimivaltaisen viranomaisen on otettava huomioon seuraavat tekijät:

a) saatavilla olevat tiedot niiden markkinalikviditeetistä, mukaan lukien kaupankäyntivolyymit, havaitut osto- ja myyntihintojen erot, hintavolatiliteetti ja hintavaikutukset; sekä

b) muut tekijät, joilla on merkitystä varojen likviditeetin kannalta, mukaan lukien aiempia ajanjaksoja koskevat tiedot kyseisten korkoa tuottamattomien varojen markkinoiden laajuudesta ja syvyydestä, markkinatoimijoiden lukumäärä ja vaihtelevuus sekä vankan markkinainfrastruktuurin olemassaolo.

13 artikla

Tason 2B arvopaperistamiset

▼M1

1. Edellä 12 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja omaisuusvakuudellisten arvopapereiden muodossa olevia vastuita on pidettävä tason 2B arvopaperistamisina, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) nimitystä ”YLS” tai ”yksinkertainen, läpinäkyvä ja standardoitu” tai nimitystä, jolla mainittuihin termeihin viitataan suoraan tai välillisesti, saadaan käyttää arvopaperistamista varten Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/2402 ([1]) mukaisesti, ja niitä käytetään tällä tavoin;

b) tämän artiklan 2 kohdassa ja 10–13 kohdassa vahvistetut kriteerit täyttyvät.

▼B

2. Arvopaperistamisposition ja position perustana olevien vastuiden on täytettävä kaikki seuraavat vaatimukset:

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2402, annettu 12 päivänä joulukuuta 2017, yleisestä arvopaperistamista koskevasta kehyksestä ja erityisestä kehyksestä yksinkertaiselle, läpinäkyvälle ja standardoidulle arvopaperistamiselle sekä direktiivien 2009/65/EY, 2009/138/EY ja 2011/61/EU ja asetusten (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 347, 28.12.2017, s. 35).

▼B

a) ►M1 ”valittu ECAI luokittelee position asetuksen (EU) N:o 575/2013 264 artiklan mukaisesti luottoluokkaan 1 tai vastaavaan luottoluokkaan lyhytaikaisen luottoluokituksen tapauksessa; ◄”

b) ►M1 ”positio on arvopaperistamisen ylimmässä etuoikeusluokassa tai ylimmissä etuoikeusluokissa ja sillä on korkein etuoikeusasema transaktion koko voimassaoloajan. Näissä tarkoituksissa etuoikeusluokka on katsottava ylimmäksi, jos täytäntöönpanoilmoituksen ja mahdollisen erääntymisilmoituksen toimittamisen jälkeen etuoikeusluokka ei ole saman arvopaperistamistransaktion tai -järjestelmän muita etuoikeusluokkia huonompi lainapääoma- ja korkomaksujen saannin osalta, lukuun ottamatta vaateita, jotka liittyvät korko- tai valuuttajohdannaissopimuksiin, palkkioihin tai muihin vastaaviin maksuihin asetuksen (EU) N:o 575/2013 242 artiklan 6 kohdan mukaisesti;” ◄

▼M1

_____

▼B

g) ►M1 arvopaperistamisposition vakuutena on sellaisten kohdeetuuksiin liittyvien vastuiden pooli, jotka joko kuuluvat kaikki vain yhteen seuraavista alaluokista tai ne koostuvat i alakohdassa tarkoitettujen asuntolainojen ja ii alakohdassa tarkoitettujen asuntolainojen yhdistelmästä: ◄

i) asuntolainat, joiden vakuutena on ensisijainen kiinnitys, joka on myönnetty yksityishenkilöille vakituisen asunnon hankintaa varten, edellyttäen, että toinen seuraavista kahdesta edellytyksestä täyttyy:

— pooliin sisältyvät lainat täyttävät keskimäärin asetuksen (EU) N:o 575/2013 129 artiklan 1 kohdan d alakohdan i alakohdassa säädetyn luototusastevaatimuksen;

— sen jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä, jossa lainat myönnetään, säädetään lainojen ja tulojen suhteeseen perustuvasta ylärajasta määrälle, jonka velallinen voi saada asuntolainaa varten, ja kyseinen jäsenvaltio on antanut mainitun lainsäädännön tiedoksi komissiolle ja EPV:lle. Lainojen ja tulojen suhteeseen perustuva yläraja lasketaan velallisen vuotuisten bruttotulojen perusteella ottaen huomioon velallisen verovelvoitteet ja muut sitoumukset sekä riski korkojen muutoksista laina-aikana. Kunkin pooliin sisältyvän asuntolainan tapauksessa se prosenttiosuus velallisen bruttotuloista, joka voidaan käyttää lainanhoitoon, mukaan lukien korko, lainapääoma ja maksut, saa olla enintään 45 prosenttia;

ii) asetuksen (EU) N:o 575/2013 129 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitetut täysin taatut asuntolainat edellyttäen, että lainat täyttävät kyseisessä kohdassa säädetyt vakuuden asettamista koskevat vaatimukset ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 129 artiklan 1 kohdan d alakohdan i alakohdassa säädetyn luototusastevaatimuksen;

▼B

iii) muut kuin liikekiinteistön hankintaa tai laajentamista koskevat kaupalliset lainat, leasingsopimukset ja luottojärjestelyt jäsenvaltioihin sijoittautuneiden yritysten kanssa pääomamenojen tai liiketoimintojen rahoittamiseksi edellyttäen, että salkun tasapainottamiseksi vähintään 80 prosenttia pooliin sisältyvistä lainanottajista on pieniä ja keskisuuria yrityksiä arvopaperistamisen liikkeeseenlaskuajankohtana eikä yksikään lainanottajista ole asetuksen (EU) N:o 575/2013 artiklan 4 1 kohdan 3 alakohdan määritelmän mukainen laitos;

▼M1

iv) autolainat ja autoleasingsopimukset lainanottajille tai vuokraajille, jotka ovat sijoittautuneet jäsenvaltioon tai asuvat jäsenvaltiossa. Näissä tarkoituksissa autolainoihin ja autoleasingsopimuksiin kuuluvat myös lainat tai leasingsopimukset, joilla rahoitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/46/EY ([1]) 3 artiklan 11 ja 12 alakohdassa määriteltyjä moottoriajoneuvoja tai perävaunuja, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 167/2013 ([2]) tarkoitettuja maatalous- tai metsätraktoreita, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 168/2013 ([3]) tarkoitettuja kaksipyöräisiä moottoripyöriä tai moottorikäyttöisiä kolmipyöriä taikka direktiivin 2007/46/EY 2 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja telaketjuin liikkuvia ajoneuvoja. Tällaiset lainat tai leasingsopimukset voivat sisältää täydentäviä vakuutus- ja palvelutuotteita tai ajoneuvojen lisäosia sekä leasingsopimusten tapauksessa leasingvuokrattujen ajoneuvojen jäännösarvon. Kaikkien pooliin sisältyvien lainojen ja leasingsopimusten vakuutena on oltava ajoneuvoa koskeva ensisijainen luottoerä tai vakuus taikka arvopaperistamista varten perustetulle erillisyhtiölle myönnetty asianmukainen takaus, kuten omistuksenpidätystä koskeva määräys;

▼B

v) lainat ja luottojärjestelyt yksityishenkilöille, jotka asuvat jäsenvaltiossa henkilökohtaisten tai perhesyiden taikka kotitalouksien kulutukseen liittyvien syiden vuoksi;

▼M1

_____

_____

▼B

10. Arvopaperistamispositiota maksuvalmiuspuskurissaan pitävä luottolaitos, sen tytäryritys tai emoyritys, sen emoyrityksen tytäryritys tai mikä tahansa muu yritys, jolla on läheiset sidokset kyseiseen luottolaitokseen, ei saa olla kohde-etuuksiin liittyvien vastuiden alullepanija.

11. Etuoikeusluokan liikkeeseenlaskumäärän on oltava vähintään 100 miljoonaa euroa (tai vastaava määrä kotimaan valuutan määräisenä).

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/46/EY, annettu 5 päivänä syyskuuta 2007, puitteiden luomisesta moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen sekä tällaisiin ajoneuvoihin tarkoitettujen järjestelmien, osien ja erillisten teknisten yksiköiden hyväksymiselle (Puitedirektiivi) (EUVL L 263, 9.10.2007, s. 1).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 167/2013, annettu 5 päivänä helmikuuta 2013, maa- ja metsätaloudessa käytettävien ajoneuvojen hyväksynnästä ja markkinavalvonnasta (EUVL L 60, 2.3.2013, s. 1).

([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 168/2013, annettu 15 päivänä tammikuuta 2013, kaksi- ja kolmipyöräisten ajoneuvojen ja nelipyörien hyväksynnästä ja markkinavalvonnasta (EUVL L 60, 2.3.2013, s. 52).

▼B

12. Etuoikeusluokan jäljellä olevan painotetun keskimääräisen elinajan on oltava enintään viisi vuotta, ja se on laskettava käyttäen joko transaktion hinnoittelun takaisinmaksuolettamusta tai 20 prosentin vakioennakkomaksuastetta sen mukaan, kumpi näistä on alhaisempi; jälkimmäisen osalta luottolaitoksen on oletettava, että osto-optio toteutetaan ensimmäisenä sallittuna takaisinlunastuspäivänä.

13. Arvopaperistamisen kohde-etuutena olevien vastuiden alullepanijan on oltava asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 3 kohdassa määritelty laitos tai yritys, jonka pääasiallinen liiketoiminta koostuu yhdestä tai useammasta direktiivin 2013/36/EU liitteessä I olevissa 2–12 kohdassa ja 15 kohdassa luetelluista toimista.

14. Kaikkien tason 2B arvopaperistamisten markkina-arvosta on tehtävä seuraavat vähimmäisarvonleikkaukset:

a) arvopaperistamisiin, joiden vakuutena on 2 kohdan g alakohdan i, ii ja iv alakohdassa tarkoitettujen varojen alaluokkia, sovelletaan 25 prosentin arvonleikkausta;

b) arvopaperistamisiin, joiden vakuutena on 2 kohdan g alakohdan iii ja v alakohdassa tarkoitettujen varojen alaluokkia, sovelletaan 35 prosentin arvonleikkausta.

14 artikla

Rajoitetusti käytettävät sidotut likviditeettisopimukset

Jotta rajoitetusti käytettäviä sidottuja likviditeettisopimuksia, joita voidaan tehdä keskuspankin kanssa 12 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetulla tavalla, voidaan pitää tason 2B varoina, niiden on täytettävä kaikki seuraavat kriteerit:

a) stressikauden ulkopuolella sopimukseen sovelletaan sitoumusmaksua, joka on vähintään suurempi seuraavista:

   i) 75 peruspistettä vuodessa; tai

   ii) vuosittain vähintään 25 peruspistettä suurempi kuin erotus sopimuksen vakuutena käytettyjen varojen tuoton ja likvideistä varoista koostuvan edustavan arvopaperisalkun tuoton välillä luottoriskeissä mahdollisesti oleviin olennaisiin eroihin perustuvien oikaisujen jälkeen.

   Stressikauden aikana keskuspankki voi alentaa tämän alakohdan ensimmäisen alakohdan mukaista sitoumusmaksua edellyttäen, että vähimmäisvaatimuksia, joita sovelletaan 19 artiklan mukaiseen vaihtoehtoiseen maksuvalmiusmenetelmään perustuviin likviditeettisopimuksiin, noudatetaan;

b) sopimuksen vakuutena on keskuspankin määrittämien varojen tyyppisiä kiinnittämättömiä varoja. Vakuudeksi annettavien varojen on täytettävä kaikki seuraavat kriteerit:

▼B

i) ne säilytetään muodossa, joka helpottaa niiden nopeaa siirtoa keskuspankille, jos sopimusta koskeva osto-optio toteutetaan;

ii) niiden arvo keskuspankin tekemän arvonleikkauksen jälkeen riittää kattamaan sopimuksen mukaisen kokonaismäärän;

iii) niitä ei katsota luottolaitoksen maksuvalmiuspuskuriin sisältyviksi likvideiksi varoiksi;

c) sopimus on keskuspankin vastapuoliin soveltaman toimintakehyksen mukainen;

d) sopimusta koskevan sitoumuksen voimassaoloaika ylittää 4 artiklassa tarkoitetun 30 kalenteripäivän stressikauden;

e) keskuspankki ei pura sopimusta ennen sen sopimuksenmukaista maturiteettia eikä muita luottopäätöksiä tehdä niin kauan kuin kyseinen luottolaitos arvioidaan maksukykyiseksi;

f) keskuspankki julkaisee virallisen toimintalinjan, jossa ilmoitetaan sen päätöksestä tehdä rajoitetusti käytettäviä sidottuja likviditeettisopimuksia ja jossa ilmoitetaan myös sopimusta koskevat edellytykset ja luottolaitostyypit, jotka voivat tehdä kyseisiä sopimuksia koskevan hakemuksen.

15 artikla

Yhteissijoitusyritykset

1. Yhteissijoitusyrityksessä olevia osakkeita tai osuuksia voidaan pitää samantasoisina likvideinä varoina kuin kyseisen yrityksen kohde-etuutena olevia likvidejä varoja absoluuttiseen 500 miljoonan euron määrään (tai vastaavaan kotimaan valuutan määräiseen määrään) saakka jokaisen yksittäisen luottolaitoksen tasolla edellyttäen, että

a) asetuksen (EU) N:o 575/2013 132 artiklan 3 kohdan mukaisia vaatimuksia noudatetaan;

b) yhteissijoitusyritys sijoittaa ainoastaan likvideihin varoihin ja johdannaisiin, jälkimmäisessä tapauksessa vain siinä määrin kuin se on tarpeen salkkuun sisältyvän korko-, valuutta- tai luottoriskin vähentämiseksi.

2. Luottolaitosten on sovellettava seuraavia vähimmäisarvonleikkauksia yhteissijoitussijoitusyrityksissä olevien osakkeidensa tai osuuksiensa arvoon riippuen kohde-etuutena olevien likvidien varojen luokasta:

a) 0 prosenttia kolikoiden ja seteleiden sekä 10 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen keskuspankeilta olevien saamisten tapauksessa;

b) 5 prosenttia muiden tason 1 varojen kuin erittäin laadukkaiden katettujen joukkolainojen tapauksessa;

▼B

c) 12 prosenttia 10 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettujen erittäin laadukkaiden katettujen joukkolainojen tapauksessa;

d) 20 prosenttia tason 2A varojen tapauksessa;

e) 30 prosenttia sellaisten tason 2B arvopaperistamisten tapauksessa, joiden vakuutena on 13 artiklan 2 kohdan g alakohdan i, ii ja iv alakohdassa tarkoitettujen varojen alaluokkia;

f) 35 prosenttia 12 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettujen tason 2B katettujen joukkolainojen tapauksessa;

g) 40 prosenttia sellaisten tason 2B arvopaperistamisten tapauksessa, joiden vakuutena on 13 artiklan 2 kohdan g alakohdan iii ja v alakohdassa tarkoitettujen varojen alaluokkia; sekä

h) 55 prosenttia 12 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen tason 2B yritysten joukkolainojen, 12 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen osakkeiden ja 12 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettujen korkoa tuottamattomien varojen tapauksessa.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettua menetelmää sovelletaan seuraavasti:

a) jos luottolaitoksella on tiedot yhteissijoitusyrityksen vastuista, se voi soveltaa kyseisiin kohde-etuuksiin liittyviin vastuisiin läpikatsomisperiaatetta tehdäkseen niihin asianmukaisen arvonleikkauksen 2 kohdan mukaisesti;

▼M1

b) jos luottolaitoksella ei ole tietoja yhteissijoitusyrityksen vastuista, sen on oletettava, kun se määrittelee kohde-etuutena olevien varojen likviditeettitasoa ja tekee asianmukaista kyseisten varojen arvonleikkausta, että yhteissijoitusyritys sijoittaa likvideihin varoihin valtuuksiensa mukaisen enimmäismäärän puitteissa samassa nousevassa järjestyksessä kuin kyseiset likvidit varat on luokiteltu 2 kohdan mukaisesti alkaen 2 kohdan h alakohdassa tarkoitetuista varoista ja jatkaen nousevasti siihen saakka, kun sijoitusten enimmäismäärä saavutetaan.

▼B

4. Luottolaitosten on kehitettävä toimivat menetelmät ja prosessit yhteissijoitusyritysten osakkeiden tai osuuksien markkina-arvon ja arvonleikkausten laskentaa ja ilmoittamista varten. Jos vastuu ei ole riittävän merkittävä, jotta luottolaitos voi kehittää omia menetelmiä, ja edellyttäen, että toimivaltainen viranomainen on kussakin tapauksessa vakuuttunut tämän edellytyksen täyttymisestä, luottolaitos voi käyttää ainoastaan seuraavia kolmansia osapuolia yhteissijoitusyritysten osakkeiden tai osuuksien markkina-arvon ja arvonleikkausten laskentaa ja ilmoittamista varten:

a) yhteissijoitusyrityksen säilytysyhteisönä toimiva laitos edellyttäen, että yhteissijoitusyritys sijoittaa yksinomaan arvopapereihin ja tallettaa kaikki arvopaperit tähän säilytysyhteisönä toimivaan laitokseen; tai

b) muiden yhteissijoitusyritysten osalta yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiö edellyttäen, että kyseinen rahastoyhtiö täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 132 artiklan 3 kohdan a alakohdassa säädetyt vaatimukset.

▼M1

Ulkoisen tilintarkastajan on vahvistettava niiden laskelmien oikeellisuus, jotka säilytysyhteisönä toimiva laitos tai yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiö on tehnyt määrittäessään yhteissijoitusyritysten osakkeiden tai osuuksien markkina-arvon tai arvonleikkaukset, vähintään kerran vuodessa.

▼B

5. Jos luottolaitos ei täytä tämän artiklan 4 kohdassa säädettyjä yhteissijoitusyritysten osakkeita tai osuuksia koskevia vaatimuksia, sen on kumottava niiden hyväksyminen likvideiksi varoiksi sovellettaessa tätä asetusta 18 artiklan mukaisesti.

▼M1

16 artikla

Talletukset ja muu rahoitus osuustoiminnallisissa verkostoissa ja laitosten suojajärjestelmissä

1. Jos luottolaitos kuuluu asetuksen (EU) N:o 575/2013 113 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuun laitosten suojajärjestelmään, verkostoon, jolle voidaan myöntää kyseisen asetuksen 10 artiklassa säädetty vapautus, tai jäsenvaltion osuustoiminnalliseen verkostoon, vaadittaessa maksettavia talletuksia, joita luottolaitoksella on keskuslaitoksessa, voidaan käsitellä likvideinä varoina, jollei talletukset vastaanottava keskuslaitos käsittele niitä toiminnallisina talletuksina. Jos talletuksia käsitellään likvideinä varoina, niitä on käsiteltävä jonkin seuraavan säännöksen mukaisesti:

a) jos kansallisen lainsäädännön taikka järjestelmää tai verkostoa koskevien oikeudellisesti sitovien asiakirjojen mukaisesti keskuslaitoksella on velvollisuus säilyttää talletukset tietylle tasolle tai tiettyyn luokkaan kuuluvina likvideinä varoina tai sijoittaa ne tällaisiin likvideihin varoihin, talletuksia on käsiteltävä samalle tasolle tai samaan luokkaan kuuluvina likvideinä varoina tämän asetuksen mukaisesti;

b) jos keskuslaitoksella ei ole velvollisuutta säilyttää talletuksia tietylle tasolle tai tiettyyn luokkaan kuuluvina likvideinä varoina tai sijoittaa ne tällaisiin likvideihin varoihin, talletuksia on käsiteltävä tason 2B varoina tämän asetuksen mukaisesti ja niiden jäljellä olevaan määrään on sovellettava vähintään 25 prosentin arvonleikkausta.

2. Jos jäsenvaltion lainsäädännön taikka yhtä 1 kohdassa kuvailluista verkostoista tai järjestelmistä koskevien oikeudellisesti sitovien asiakirjojen mukaisesti luottolaitoksella on mahdollisuus saada 30 kalenteripäivän kuluessa käyttämätöntä maksuvalmiusrahoitusta keskuslaitokselta tai toiselta samaan verkostoon tai järjestelmään kuuluvalta laitokselta, tällaista rahoitusta on käsiteltävä tason 2B omaisuuseränä siltä osin kuin sen vakuutena ei ole tietylle tasolle tai tiettyyn luokkaan kuuluvia likvidejä varoja eikä sitä käsitellä 34 artiklan säännösten mukaisesti. Maksuvalmiusrahoituksen käyttämättömän sidotun pääoman määrään on sovellettava vähintään 25 prosentin arvonleikkausta.

▼B

17 artikla

Maksuvalmiuspuskurin koostumus varojen tason mukaan

1. Luottolaitosten on aina täytettävä seuraavat maksuvalmiuspuskurinsa koostumusta koskevat vaatimukset:

a) tason 1 varojen osuuden maksuvalmiuspuskurista on oltava vähintään 60 prosenttia;

▼B

b) tason 1 varojen, lukuun ottamatta 10 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettuja erittäin tasokkaita katettuja joukkolainoja, osuuden maksuvalmiuspuskurista on oltava vähintään 30 prosenttia;

c) tason 2B varojen osuus maksuvalmiuspuskurista voi olla enintään 15 prosenttia.

▼M1

2. Edellä 1 kohdassa vahvistettuja vaatimuksia on sovellettava sen jälkeen, kun on tehty oikaisu vaikutuksiin, joita aiheutuu vakuudelliseen rahoitukseen, vakuudelliseen luotonantoon tai vakuudellisiin vaihtosopimuksiin liittyvien transaktioiden likvidien varojen varantoon, kun likvidejä varoja käytetään vähintään yhdessä transaktion osassa, jos transaktiot erääntyvät 30 kalenteripäivän kuluessa, ja kun on vähennetty mahdolliset sovellettavat arvonleikkaukset sekä edellyttäen, että luottolaitos noudattaa 8 artiklassa säädettyjä toiminnallisia vaatimuksia.

▼B

3. Luottolaitosten on määritettävä maksuvalmiuspuskurinsa koostumus tämän asetuksen liitteessä I vahvistettujen kaavojen mukaan.

▼M1

4. Toimivaltainen viranomainen voi yksittäistapauksissa luopua 2 ja 3 kohdan soveltamisesta kokonaan tai osittain, kun on kyse yhdestä tai useammasta vakuudelliseen rahoitukseen, vakuudelliseen luotonantoon tai vakuudellisiin vaihtosopimuksiin liittyvästä, likvideillä varoilla vähintään yhdessä transaktion osassa toteutettavasta ja 30 kalenteripäivän kuluessa erääntyvästä transaktiosta, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) transaktion tai transaktioiden vastapuolena on EKP tai jonkun jäsenvaltion keskuspankki;

b) sellaiset poikkeukselliset olosuhteet vallitsevat, jotka aiheuttavat järjestelmäriskin, joka vaikuttaa yhden tai useamman jäsenvaltion pankkialaan;

c) toimivaltainen viranomainen on ennen soveltamisesta luopumista kuullut transaktion tai transaktioiden vastapuolena olevaa keskuspankkia ja myös EKP:tä silloin, kun kyseinen keskuspankki on eurojärjestelmään kuuluva keskuspankki.

5. EPV antaa komissiolle kertomuksen viimeistään 19 päivänä marraskuuta 2020 2–4 kohdassa säädetyn kumoamismekanismin teknisestä soveltuvuudesta ja siitä, onko mekanismilla todennäköisesti haitallinen vaikutus unioniin sijoittautuneiden luottolaitosten liiketoimintaan ja riskiprofiiliin, rahoitusmarkkinoiden vakauteen ja asianmukaiseen toimintaan, talouteen tai rahapolitiikan kansantalouteen välittymiseen. Kertomuksessa on arvioitava mahdollisuutta muuttaa 2–4 kohdassa säädettyä kumoamismekanismia, ja jos EPV katsoo, että nykyinen purkamismekanismi ei ole teknisesti sopiva tai sillä on haitallinen vaikutus, kertomuksessa olisi suositeltava vaihtoehtoisia ratkaisuja ja arvioitava niiden vaikutusta.

Komissio ottaa huomioon edellisessä alakohdassa tarkoitetun EPV:n kertomuksen laatiessaan mahdollisia muita delegoituja säädöksiä asetuksen (EU) N:o 575/2013 460 artiklassa tarkoitetun valtuutuksen nojalla.

▼B

18 artikla

Vaatimusten rikkominen

1. Jos likvidit varat eivät enää täytä niihin sovellettavia 7 artiklassa säädettyjä yleisiä vaatimuksia, 8 artiklan 2 kohdassa säädettyjä toiminnallisia vaatimuksia tai muita tässä luvussa säädettyjä sovellettavia hyväksyttävyyskriteereitä, luottolaitoksen on kumottava kyseisten varojen hyväksyminen likvideiksi varoiksi viimeistään 30 kalenteripäivän kuluessa siitä päivästä, jona vaatimusten rikkominen tapahtui.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan yhteissijoitusyrityksen osakkeisiin tai osuuksiin, jotka eivät enää täytä hyväksyttävyyskriteereitä, vain jos niiden osuus yhteissijoitusyrityksen kokonaisvaroista on enintään 10 prosenttia.

19 artikla

Vaihtoehtoiset maksuvalmiusmenetelmät

1. Jos käytettävissä ei ole riittävästi tietyn valuutan määräisiä likvidejä varoja, jotta luottolaitokset voisivat täyttää 4 artiklassa säädetyn maksuvalmiusvaatimuksen, on sovellettava yhtä tai useampaa seuraavista säännöksistä:

a) edellä 8 artiklan 6 kohdassa säädettyä valuuttojen yhdenmukaisuusvaatimusta ei sovelleta kyseiseen valuuttaan;

b) luottolaitos voi kattaa jonkin valuutan määräisten likvidien varojen vajeen jäsenvaltion tai sen kolmannen maan, jonka valuutasta on kyse, keskuspankilta saatavalla luottojärjestelyllä edellyttäen, että järjestely täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

   i) se on sidottu sopimusperusteisesti peruuttamattomasti seuraaviksi 30 kalenteripäiväksi;

   ii) ►C1 siitä veloitetaan palkkio, joka on maksettava riippumatta määrästä, joka siitä on jo mahdollisesti otettu käyttöön; ◄

   iii) palkkion määrä määritetään siten, että järjestelyn vakuutena käytettyjen varojen nettotuotto ei ylitä likvideistä varoista koostuvan edustavan arvopaperisalkun nettotuottoa luottoriskeissä mahdollisesti oleviin olennaisiin eroihin perustuvien oikaisujen jälkeen;

c) jos tason 1 varojen määrä on vajaa mutta tason 2A varojen määrä on riittävä, luottolaitoksella voi olla maksuvalmiuspuskurissaan tason 2A lisävaroja, ja 17 artiklassa säädettyjä varojen tason mukaisia enimmäismääriä on katsottava muutetun vastaavasti. Näihin tason 2A lisävaroihin on sovellettava vähintään 20 prosentin arvonleikkausta. Kaikkiin luottolaitoksen hallussa oleviin tason 2B varoihin on edelleen sovellettava tämän luvun mukaisesti kulloinkin sovellettavia arvonleikkauksia.

▼B

2. Luottolaitosten on sovellettava 1 kohdassa säädettyjä poikkeuksia suhteuttaen ne käänteisesti asiaankuuluvien likvidien varojen saatavuuteen. Luottolaitosten on arvioitava maksuvalmiustarpeensa tämän artiklan soveltamiseksi ottaen huomioon, miten ne kykenevät moitteettomalla maksuvalmiuden hallinnalla vähentämään kyseisten likvidien varojen tarvetta ja minkä verran muilla markkinaosapuolilla on kyseisiä varoja.

3. Valuutat, joihin voidaan soveltaa 1 kohdassa säädettyjä poikkeuksia, ja se, missä määrin yhtä tai useampaa poikkeusta voidaan soveltaa kokonaisuudessaan tiettyyn valuuttaan, määritetään täytäntöönpanoasetuksella, jonka komissio hyväksyy asetuksen (EU) N:o 575/2013 419 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

4. Edellä 1 kohdan a ja b alakohdassa säädettyjen poikkeuksien käyttöön sovellettavat yksityiskohtaiset edellytykset on määritettävä delegoidulla säädöksellä, jonka komissio hyväksyy asetuksen (EU) N:o 575/2013 419 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

III OSASTO

LIKVIDITEETIN ULOS- JA SISÄÄNVIRTAUKSET

1 LUKU

Likviditeetin nettoulosvirtaukset

20 artikla

Likviditeetin nettoulosvirtausten määritelmä

1. Likviditeetin nettoulosvirtaukset saadaan vähentämällä b alakohdan mukaisten likviditeetin sisäänvirtausten summa a alakohdan mukaisten likviditeetin ulosvirtausten summasta, kuitenkin siten, että tulos on vähintään nolla; laskenta on suoritettava seuraavasti:

a) 2 luvussa määriteltyjen likviditeetin ulosvirtausten summa;

b) 3 luvussa määriteltyjen likviditeetin sisäänvirtausten summa, joka lasketaan seuraavasti:

   i) sisäänvirtaukset, jotka on vapautettu 33 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitetun ylärajan soveltamisesta;

   ii) pienempi 33 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuista sisäänvirtauksista ja 90 prosenttia a alakohdassa tarkoitetuista ulosvirtauksista, joista vähennetään 33 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaiset ylärajan soveltamisesta vapautetut sisäänvirtaukset, kuitenkin siten, että tulos on vähintään nolla;

   iii) pienempi muista kuin 33 artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitetuista sisäänvirtauksista ja 75 prosenttia a alakohdassa tarkoitetuista ulosvirtauksista, joista vähennetään 33 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaiset ylärajan soveltamisesta vapautetut sisäänvirtaukset ja 33 artiklan 4 kohdan mukaiset sisäänvirtaukset jaettuna 0,9:llä 90 prosentin ylärajan vaikutuksen ottamiseksi huomioon, kuitenkin siten, että tulos on vähintään nolla.

▼B

2. Likviditeetin sisäänvirtauksia ja likviditeetin ulosvirtauksia on arvioitava 30 kalenteripäivän stressikauden aikana käyttämällä 5 artiklassa tarkoitetun valvottavakohtaisen ja markkinakohtaisen stressiskenaarion yhdistelmää.

3. Edellä 1 kohdassa säädetty laskenta on suoritettava liitteessä II olevan kaavan mukaan.

▼M1

21 artikla

Johdannaistransaktioiden nettoutus

1. Luottolaitosten on laskettava asetuksen (EU) N:o 575/2013 liitteessä II lueteltujen sopimusten sekä luottojohdannaisten 30 kalenteripäivän aikajänteellä odotettavissa olevat ulosvirtaukset ja sisäänvirtaukset nettomääräisesti kunkin vastapuolen osalta edellyttäen, että ne ovat tehneet kahdenvälisiä nettoutussopimuksia, jotka täyttävät kyseisen asetuksen 295 artiklan edellytykset.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, luottolaitosten on laskettava nettoperusteisesti käteisen ulosvirtaukset ja sisäänvirtaukset valuuttajohdannaistransaktioista, joissa pääomamäärät vaihdetaan kokonaisuudessaan samanaikaisesti (tai saman päivän aikana), vaikka kyseiset liiketoimet eivät kuuluisi kahdenvälisen nettoutussopimuksen soveltamisalaan.

3. Tätä artiklaa sovellettaessa nettomääräiseksi on katsottava määrä ilman seuraavien 30 kalenteripäivän kuluessa toimitettavia tai saatavia vakuuksia. Jos vakuus on tarkoitus saada seuraavien 30 kalenteripäivän kuluessa, nettomääräiseksi katsotaan kuitenkin määrä ilman kyseistä vakuutta ainoastaan, jos molemmat seuraavista edellytyksistä täyttyvät:

a) saatavaa vakuutta, kun se vastaanotetaan, voidaan pitää tämän asetuksen II osaston mukaisena likvidinä omaisuuseränä;

b) luottolaitos voisi oikeudellisesti ja toiminnallisesti käyttää vakuuden uudelleen, kun se vastaanotetaan.

▼B

2 LUKU

Likviditeetin ulosvirtaukset

22 artikla

Likviditeetin ulosvirtausten määritelmä

1. ►C1 Likviditeetin ulosvirtaukset on laskettava kertomalla erityyppisten ja eri luokkiin kuuluvien velkojen ja taseen ulkopuolisten sitoumusten saldot prosenteilla, joilla ne todennäköisesti poistuvat tai otetaan käyttöön tämän luvun mukaisesti. ◄

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut likviditeetin ulosvirtaukset, jotka kerrotaan kulloinkin sovellettavalla ulosvirtausasteella, sisältävät seuraavat:

▼M1

a) stabiilien vähittäistalletusten ja muiden 24 ja 25 artiklan mukaisesti määritettyjen vähittäistalletusten kulloinenkin määrä;

b) muiden sellaisten velkojen, jotka erääntyvät tai joita velan myöntäjä tai rahoituksen antaja voivat vaatia maksettaviksi tai joiden osalta rahoituksen antaja voi olettaa, että luottolaitos maksaa velan takaisin seuraavien 30 kalenteripäivän aikana, kulloisetkin määrät määritettyinä 27, 28 ja 31 a artiklan mukaisesti;

▼B

c) 30 artiklan mukaisesti määritetyt lisäulosvirtaukset;

d) ►C1 enimmäismäärä, joka voidaan ottaa käyttöön käyttämättömistä sitovista luottojärjestelyistä ja likviditeettisopimuksista seuraavien 30 kalenteripäivän aikana 31 artiklan mukaisesti; ◄

e) ►C1 lisäulosvirtaukset, jotka havaitaan 23 artiklan mukaisessa arvioinnissa. ◄

▼M1

3. Edellä 1 kohdan mukaisesti tehtävään likviditeetin ulosvirtauslaskelmaan sovelletaan 26 artiklan mukaisesti hyväksyttyä ulosvirtausten laskemista ilman ulosvirtauksista riippuvia sisäänvirtauksia.

▼B

23 artikla

Muita tuotteita ja palveluita koskevat likviditeetin lisäulosvirtaukset

▼M1

1. Luottolaitosten on arvioitava säännöllisesti likviditeetin ulosvirtausten todennäköisyyttä ja mahdollista volyymiä seuraavien 30 kalenteripäivän aikana muiden kuin 27–31 a artiklassa tarkoitettujen sellaisten tuotteiden tai palvelujen osalta, joita kyseiset luottolaitokset tarjoavat tai järjestävät tai joita mahdolliset ostajat voisivat pitää kyseisiin laitoksiin liittyvinä. Kyseisiä tuotteita tai palveluita ovat muun muassa

a) muut taseen ulkopuoliset velvoitteet ja ehdolliset rahoitusvelvoitteet, mukaan lukien sitomattomat rahoitusjärjestelyt;

b) käyttämättömät lainat ja ennakkomaksut tukkukaupan vastapuolille;

c) kiinnelainat, joista on sovittu mutta joita ei ole vielä otettu käyttöön;

d) luottokortit;

e) tilinylitykset;

f) suunnitellut ulosvirtaukset, jotka liittyvät nykyisten vähittäis- tai tukkulainojen uusimiseen tai uusien vähittäis- tai tukkulainojen jatkamiseen;

▼M1

g) johdannaisiin liittyvät maksettavat, lukuun ottamatta asetuksen (EU) N:o 575/2013 liitteessä II lueteltuja sopimuksia sekä luottojohdannaisia;

h) kaupan rahoitukseen liittyvät taseen ulkopuoliset tuotteet.

▼B

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja ulosvirtauksia on arvioitava käyttämällä 5 artiklassa tarkoitettua valvottavakohtaisen ja markkinakohtaisen stressiskenaarion yhdistelmää. Luottolaitosten on kiinnitettävä tässä arvioinnissa erityistä huomiota siihen, että niiden maineelle voi aiheutua olennaista vahinkoa, jos ne eivät anna tällaisille tuotteille tai palveluille maksuvalmiustukea. Luottolaitosten on ilmoitettava vähintään vuosittain toimivaltaisille viranomaisille ne tuotteet ja palvelut, joiden osalta 1 kohdassa tarkoitetut likviditeetin ulosvirtausten todennäköisyys ja potentiaalinen volyymi ovat merkittäviä, ja toimivaltaisten viranomaisten on määritettävä ulosvirtaukset, jotka on otettava huomioon. Toimivaltaiset viranomaiset voivat soveltaa tasoltaan enintään 5 prosentin ulosvirtausta asetuksen (EU) N:o 575/2013 429 artiklassa ja liitteessä I tarkoitettujen ulkomaankaupan rahoitukseen liittyvien taseen ulkopuolisten tuotteiden osalta.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on vähintään vuosittain ilmoitettava EPV:lle tuote- tai palvelutyypit, joiden osalta ne ovat luottolaitosten antamien ilmoitusten perusteella määrittäneet ulosvirtaukset, ja niiden on tässä ilmoituksessa annettava myös selostus menetelmästä, jota ulosvirtausten määrittämisessä on sovellettu.

24 artikla

Stabiileista vähittäistalletuksista johtuvat ulosvirtaukset

1. Jolleivät 25 artiklan 2, 3 tai 5 kohdan mukaista suurempaa ulosvirtausta koskevat kriteerit täyty, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/19/EY ([1]) tai direktiivin 2014/49/EU mukaisen talletusten vakuusjärjestelmän tai kolmannen maan vastaavan talletusten vakuusjärjestelmän soveltamisalaan kuuluvien vähittäistalletusten määrä on katsottava stabiiliksi ja kerrottava vähintään 5 prosentilla, jos talletus

a) on osa vakiintunutta liiketoimintasuhdetta, minkä vuoksi sen nostaminen on erittäin epätodennäköistä; tai

b) on maksuliikennetilillä.

2. Sovellettaessa 1 kohdan a alakohtaa vähittäistalletus katsotaan osaksi vakiintunutta liiketoimintasuhdetta, jos tallettaja täyttää vähintään yhden seuraavista perusteista:

a) se on luottolaitoksen kanssa aktiivisessa sopimussuhteessa, jonka kesto on vähintään 12 kuukautta;

b) se on luottolaitoksen kanssa lainasuhteessa, joka koskee asuntolainojen tai muiden pitkäaikaisten lainojen ottamista;

c) sillä on vähintään yksi muu aktiivinen tuote kuin laina luottolaitoksen kanssa.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/19/EY, annettu 30 päivänä toukokuuta 1994, talletusten vakuusjärjestelmistä (EYVL L 135, 31.5.1994, s. 5).

▼B

3. Sovellettaessa 1 kohdan b alakohtaa vähittäistalletuksen katsotaan olevan maksuliikennetilillä, jos kyseiselle tilille hyvitetään tai siltä veloitetaan säännöllisesti palkkoja, tuloja tai maksuliikennettä.

4. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat 1 päivästä tammikuuta 2019 antaa luottolaitoksille luvan kertoa 3 prosentilla sellaisten 1 kohdassa tarkoitettujen stabiilien vähittäistalletusten määrän, jotka kuuluvat direktiivin 2014/49/EU mukaisen talletusten vakuusjärjestelmän piiriin, 100 000 euron enimmäistasoon saakka kyseisen direktiivin 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti edellyttäen, että komissio on vahvistanut, että virallisesti hyväksytty talletusten vakuusjärjestelmä täyttää kaikki seuraavat perusteet:

a) talletusten vakuusjärjestelmällä on käytettävissä direktiivin 2014/49/EU 10 artiklassa tarkoitetut käytettävissä olevat rahoitusvarat, jotka kerätään ennakkoon kannatusmaksulla, joka sen jäsenten on maksettava vähintään vuosittain;

b) talletusten vakuusjärjestelmällä on käytössään riittävät keinot varmistaa, että sillä on helposti käytettävissään lisärahoitusta, jos sen varannot ovat suuren osto-option kohteena, mukaan lukien mahdollisuus saada ylimääräisiä kannatusmaksuja jäseninään olevilta luottolaitoksilta ja asianmukaiset vaihtoehtoiset rahoitusjärjestelyt, joilla ne voivat hankkia lyhyen aikavälin rahoitusta yleisöltä tai yksityisiltä kolmansilta osapuolilta;

c) talletusten vakuusjärjestelmän on varmistettava, että korvattava määrä asetetaan direktiivin 2014/49/EU 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla saataville seitsemän työpäivän kuluessa siitä päivästä, jona 3 prosentin ulosvirtausastetta aletaan soveltaa.

5. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää 4 kohdassa tarkoitetun luvan vain saatuaan siihen komission ennakkohyväksynnän. Tällaista hyväksyntää on pyydettävä perustellulla ilmoituksella, jonka on sisällettävä todisteita siitä, että stabiilien vähittäistalletusten run-off-asteet olisivat alle 3 prosenttia minkä tahansa stressikauden aikana 5 artiklassa tarkoitettujen skenaarioiden mukaisesti. Perusteltu ilmoitus on toimitettava komissiolle vähintään kolme kuukautta ennen päivää, josta alkaen lupaa haetaan. Komissio arvioi, täyttääkö kyseinen talletusten vakuusjärjestelmä 4 kohdan a, b ja c alakohdassa säädetyt edellytykset. Jos nämä edellytykset täyttyvät, komissio hyväksyy toimivaltaisen viranomaisen pyynnön, joka koskee luvan myöntämistä, jollei hyväksynnän antamatta jättämiseen ole pakottavia syitä ottaen huomioon vähittäistalletusten sisämarkkinoiden toiminta. Kaikilla luottolaitoksilla, jotka kuuluvat hyväksyttyyn talletusten vakuusjärjestelmään, on oltava oikeus hakea 3 prosentin ulosvirtausastetta. Komissio pyytää EPV:ltä lausuntoa siitä, täyttääkö kyseinen talletusten vakuusjärjestelmä 4 kohdan a, b ja c alakohdassa säädetyt edellytykset.

6. Toimivaltaisen viranomaisensa luvalla luottolaitokset voivat kertoa 3 prosentilla 1 kohdassa tarkoitettua järjestelmää vastaavan kolmannessa maassa sijaitsevan talletusten vakuusjärjestelmän piiriin kuuluvien vähittäistalletusten määrän, jos kyseinen kolmas maa sallii tämän kohtelun.

▼B

25 artikla

Muista vähittäistalletuksista johtuvat ulosvirtaukset

1. Luottolaitosten on kerrottava muut vähittäistalletukset, mukaan lukien se osa vähittäistalletuksista, joka ei kuulu 24 artiklan soveltamisalaan, 10 prosentilla, jollei 2 kohdassa säädettyjä edellytyksiä sovelleta.

2. Muihin vähittäistalletuksiin on sovellettava luottolaitoksen 3 kohdan mukaisesti määrittämiä korkeampia ulosvirtausasteita, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) talletusten kokonaismäärä, mukaan lukien asiakkaan talletustilit luottolaitoksessa tai ryhmässä, on yli 500 000 euroa;

▼M1

b) talletus on tilillä, johon on pääsy ainoastaan internetin kautta;

▼B

c) talletuksen korko täyttää jonkin seuraavista edellytyksistä:

   i) se on huomattavasti samanlaisten vähittäistuotteiden keskikorkoa korkeampi;

   ii) sen tuotto johdetaan markkinaindeksiin tai useampaan indeksiin perustuvasta tuotosta;

   iii) sen tuotto johdetaan mistä tahansa muusta markkinamuuttujasta kuin vaihtuvasta korosta;

d) talletus tehtiin alun perin määräaikaistalletuksena, jonka erääntymispäivä ajoittuu 30 kalenteripäivän jaksolle, tai talletuksella on sopimusjärjestelyiden mukainen kiinteä irtisanomispäivä, joka on lyhyempi kuin 30 kalenteripäivää, toisin kuin talletuksilla, joihin voidaan soveltaa 4 kohdassa säädettyä kohtelua;

e) unioniin sijoittautuneiden luottolaitosten tapauksessa tallettaja asuu kolmannessa maassa tai talletus on muun valuutan kuin euron tai jäsenvaltion oman valuutan määräinen. Kolmansissa maissa sijaitsevien luottolaitosten tai sivuliikkeiden tapauksessa tallettaja ei asu kolmannessa maassa tai talletus on muun valuutan kuin kolmannen maan oman valuutan määräinen.

3. Luottolaitosten on sovellettava korkeampaa ulosvirtausastetta, joka määritetään seuraavasti:

a) jos vähittäistalletukset täyttävät 2 kohdan a kohdan mukaisen kriteerin tai kaksi 2 kohdan b–e alakohdan mukaisista kriteereistä, niihin on sovellettava 10–15 prosentin ulosvirtausastetta;

b) jos vähittäistalletukset täyttävät 2 kohdan a alakohdan mukaisen kriteerin ja vähintään yhden muun 2 kohdan mukaisen kriteerin taikka vähintään kolme 2 kohdan mukaisista kriteereistä, niihin on sovellettava 15–20 prosentin ulosvirtausastetta.

▼B

Toimivaltaiset viranomaiset voivat soveltaa tapauskohtaisesti korkeampaa ulosvirtausastetta, jos se on perusteltua luottolaitoksen erityisolosuhteiden vuoksi. Luottolaitosten on sovellettava vähittäistalletuksiin 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettua ulosvirtausastetta, jos 2 kohdassa tarkoitettua arviointia ei ole suoritettu tai sitä ei ole saatettu päätökseen.

4. Laitokset voivat jättää ulosvirtauslaskelman ulkopuolelle tietyt selvästi rajatut vähittäistalletusten luokat, kunhan laitos soveltaa kyseiseen talletusluokkaan joka tilanteessa tiukasti seuraavia säännöksiä, jollei tallettajan tapauskohtaisesti perusteltavista vaikeista olosuhteista muuta johdu:

a) tallettaja ei saa nostaa talletusta 30 kalenteripäivän kuluessa; tai

b) nostaessaan talletuksen 30 kalenteripäivän kuluessa tallettajan on maksettava ennenaikaisesta nostosta sakko, johon sisältyy korkojen menetys nostopäivän ja sopimuksenmukaisen erääntymispäivän väliseltä ajalta sekä olennainen sakko, jonka ei tarvitse olla suurempi kuin korko talletuspäivän ja nostopäivän väliseltä ajalta.

Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu osa talletuksesta voidaan nostaa joutumatta maksamaan sakkoa, ainoastaan tätä osaa on kohdeltava avistatalletuksena ja loppuosaa tässä kohdassa tarkoitettuna määräaikaistalletuksena. Peruutettuihin talletuksiin, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle 30 kalenteripäivää, on sovellettava 100 prosentin ulosvirtausastetta, jos on sovittu korvausten maksamisesta toiselle luottolaitokselle.

5. Poiketen siitä, mitä 1–4 kohdassa ja 24 artiklassa säädetään, luottolaitosten on kerrottava kolmansissa maissa ottamansa vähittäistalletukset korkeammalla ulosvirtausasteella, jos kyseisen kolmannen maan maksuvalmiusvaatimuksia koskevassa kansallisessa lainsäädännössä säädetään tällaisesta korkeammasta prosenttiosuudesta.

26 artikla

Ulosvirtaukset, joilla on riippuvuussuhde sisäänvirtausten kanssa

Edellyttäen, että siihen on saatu toimivaltaisen viranomaisen ennakkohyväksyntä, luottolaitokset voivat laskea likviditeetin ulosvirtauksen ilman siitä riippuvaa sisäänvirtausta, jos tämä täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

a) ulosvirtauksesta riippuva sisäänvirtaus on suoraan sidoksissa ulosvirtaukseen, eikä sitä oteta huomioon 3 luvun mukaisessa likviditeetin sisäänvirtausten laskennassa;

b) ulosvirtauksesta riippuvaa sisäänvirtausta edellytetään oikeudellisen taikka sääntelyyn tai sopimukseen perustuvan sitoumuksen mukaan;

c) ulosvirtauksesta riippuva sisäänvirtaus täyttää jommankumman seuraavista edellytyksistä:

   i) se syntyy ehdottomasti ennen ulosvirtausta;

   ii) se vastaanotetaan 10 päivän kuluessa, ja jäsenvaltion keskushallinto takaa sen.

▼M1

Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle, mitkä laitokset hyötyvät tämän artiklan mukaisesta ulosvirtausten laskemisesta ilman ulosvirtauksista riippuvia sisäänvirtauksia. EPV voi pyytää toimittamaan tausta-asiakirjoja.

▼B

27 artikla

Toiminnallisista talletuksista johtuvat ulosvirtaukset

1. Luottolaitosten on kerrottava seuraavilla tavoilla voimassa pidetyistä talletuksista johtuvat velat 25 prosentilla:

a) tallettaja pitää talletukset voimassa saadakseen luottolaitokselta selvitys-, säilytys- tai käteisvarojen hoitopalveluja tai muita vastaavia palveluja vakiintuneen liiketoimintasuhteen yhteydessä;

b) ►C1 talletukset pidetään voimassa asetuksen (EU) N:o 575/2013 113 artiklan 7 kohdan vaatimukset täyttävään laitosten suojajärjestelmään kuuluvan yhteisen tehtävänjaon yhteydessä tai sellaisten osuustoiminnallisten luottolaitosten ryhmässä, jotka kuuluvat pysyvästi kyseisen asetuksen 113 artiklan 6 kohdan mukaiset vaatimukset täyttävään keskuselimeen, tai samassa laitosten suojajärjestelmässä tai osuustoiminnallisessa verkostossa jäsenenä olevan toisen yksikön lakiin tai laitoksen perustamiskirjaan perustuvana vähimmäistalletuksena edellyttäen, että talletuksia ei hyväksytä 3 kohdassa ja 16 artiklassa tarkoitetuiksi talletuksen tekevän luottolaitoksen likvideiksi varoiksi; ◄

c) talletukset pidetään voimassa muun kuin a alakohdassa mainitun vakiintuneen liiketoimintasuhteen yhteydessä;

d) tallettaja pitää talletukset voimassa saadakseen käteismaksujen selvityspalveluita ja keskuslaitospalveluita, jos luottolaitos kuuluu johonkin 16 artiklassa tarkoitetuista verkostoista tai järjestelmistä.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, luottolaitosten on kerrottava 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista talletuksista johtuvien velkojen osuus 5 prosentilla siinä määrin kuin kyseinen osuus kuuluu direktiivin 94/19/EY tai direktiivin 2014/49/EU mukaisen talletusten vakuusjärjestelmän tai kolmannen maan vastaavan talletusten vakuusjärjestelmän piiriin.

3. ►C1 Luottolaitosten keskusluottolaitokseen tekemät talletukset, joita pidetään 16 artiklan mukaisesti talletuksen tekevän luottolaitoksen likvideinä varoina, on kerrottava 100 prosentin ulosvirtausasteella keskuslaitoksen osalta kyseisen varojen määrän perusteella sen jälkeen, kun niihin on sovellettu arvonleikkausta. ◄ Näiden likvidien varojen ei katsota kattavan muita kuin tämän kohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettua ulosvirtausta, ja niitä ei oteta huomioon 17 artiklan mukaisessa jäljellä olevan maksuvalmiuspuskurin koostumuksen laskennassa yksittäisen keskuslaitoksen tasolla.

▼B

4. Edellä 1 kohdan a ja d alakohdassa tarkoitetut selvitys-, säilytys- tai käteisvarojen hoitopalvelut ja muut vastaavat palvelut kattavat tällaiset palvelut ainoastaan siinä määrin kuin ne suoritetaan sellaisen vakiintuneen liiketoimintasuhteen yhteydessä, joka on tallettajan kannalta ratkaisevan tärkeä. Edellä 1 kohdan a, c ja d alakohdassa tarkoitettuihin talletuksiin on liityttävä olennaisia oikeudellisia tai toiminnallisia rajoituksia, joiden vuoksi 30 kalenteripäivän kuluessa tehtävät merkittävät nostot ovat epätodennäköisiä. Varoja, jotka ylittävät toiminnallisten palveluiden tarjonnan edellyttämät varat, on kohdeltava ei-toiminnallisina talletuksina.

5. Talletuksia, jotka johtuvat kirjeenvaihtajapankkisuhteesta tai perusarvopapereiden välityspalveluiden tarjoamisesta, ei saa kohdella toiminnallisena talletuksena, ja niihin on sovellettava 100 prosentin ulosvirtausastetta.

6. Yksilöidäkseen 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetut talletukset luottolaitoksen on katsottava, että sillä on vakiintunut liiketoimintasuhde muun kuin rahoitusalan asiakkaan osalta, lukuun ottamatta määräaikaistalletuksia, säästötalletuksia ja välitettyjä talletuksia, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) tilille maksettava korko vahvistetaan vähintään 5 peruspistettä ominaisuuksiltaan vastaavien tukkutalletusten kulloistakin korkoa matalammaksi, mutta sen ei tarvitse olla negatiivinen;

b) talletusta pidetään erityisesti nimetyillä tileillä, ja se hinnoitellaan siten, ettei tallettajalle anneta taloudellisia kannustimia pitää talletettuna enemmän varoja kuin toiminnallinen suhde edellyttää;

c) olennaiset liiketoimet hyvitetään tai veloitetaan tihein väliajoin kyseiseltä tililtä;

d) jompikumpi seuraavista kriteereistä täyttyy:

   i) suhde tallettajan kanssa on ollut olemassa vähintään 24 kuukautta;

   ii) talletusta käytetään vähintään kahteen aktiiviseen palveluun. Näihin palveluihin voi kuulua suora tai välillinen mahdollisuus saada kansallisia tai kansainvälisiä maksupalveluita, käydä arvopaperikauppaa tai käyttää talletuspalveluita.

Vain sitä osaa talletuksesta, joka on välttämätön sen palvelun hyödyntämiseksi, jonka sivutuote talletus on, on kohdeltava toiminnallisena talletuksena. Loppuosaa on kohdeltava ei-toiminnallisena talletuksena.

28 artikla

Muista veloista johtuvat ulosvirtaukset

1. Luottolaitosten on kerrottava velat, jotka johtuvat sellaisten asiakkaiden tekemistä talletuksista, jotka ovat muiden alojen kuin rahoitusalan asiakkaita, valtioita, keskuspankkeja, kansainvälisiä kehityspankkeja, julkisyhteisöjä tai julkisoikeudellisia laitoksia taikka luotto-osuuskuntia, joille toimivaltainen viranomainen on myöntänyt toimiluvan, henkilökohtaisia sijoitusyhtiöitä tai talletusten välittäjiä, 40 prosentilla siltä osin kuin ne eivät kuulu 27 artiklan soveltamisalaan.

▼B

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jos kyseisessä alakohdassa tarkoitetut velat kuuluvat direktiivin 94/19/EY tai direktiivin 2014/49/EU mukaisen talletusten vakuusjärjestelmän tai kolmannen maan vastaavan talletusten vakuusjärjestelmän piiriin, ne on kerrottava 20 prosentilla.

2. Luottolaitosten on kerrottava laitoksen omista toimintamenoista johtuvat velat 0 prosentilla.

▼M1

3. ►M2 Luottolaitosten on kerrottava 30 kalenteripäivän kuluessa erääntyvät velat, jotka johtuvat arvopapereilla toteutettavista rahoitustoimista tai pääomamarkkinalähtöisistä liiketoimista, seuraavasti: ◄

a) 0 prosentilla, jos niiden vakuutena on varoja, joita – jos niitä ei käytetä kyseisten liiketoimien vakuutena – voitaisiin pitää tämän asetuksen 7 ja 10 artiklan mukaisina minkä tahansa 10 artiklassa tarkoitetun tason 1 varojen luokan likvideinä varoina, lukuun ottamatta 10 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettuja erittäin laadukkaita katettuja joukkolainoja;

b) 7 prosentilla, jos niiden vakuutena on varoja, joita – jos niitä ei käytetä kyseisten liiketoimien vakuutena – voitaisiin pitää tämän asetuksen 7 ja 10 artiklan mukaisina 10 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitetun varojen luokan likvideinä varoina;

c) 15 prosentilla, jos niiden vakuutena on varoja, joita – jos niitä ei käytetä kyseisten liiketoimien vakuutena – voitaisiin pitää tämän asetuksen 7 ja 11 artiklan mukaisina minkä tahansa 11 artiklassa tarkoitetun tason 2A varojen luokan likvideinä varoina;

d) 25 prosentilla, jos niiden vakuutena on varoja, joita – jos niitä ei käytetä kyseisten liiketoimien vakuutena – voitaisiin pitää tämän asetuksen 7 ja 13 artiklan mukaisina minkä tahansa 13 artiklan 2 kohdan g alakohdan i, ii tai iv alakohdassa tarkoitetun tason 2B varojen luokan likvideinä varoina;

e) 30 prosentilla, jos niiden vakuutena on varoja, joita – jos niitä ei käytetä kyseisten liiketoimien vakuutena – voitaisiin pitää tämän asetuksen 7 ja 12 artiklan mukaisina 12 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitetun tason 2B varojen luokan likvideinä varoina;

f) 35 prosentilla, jos niiden vakuutena on varoja, joita – jos niitä ei käytetä kyseisten liiketoimien vakuutena – voitaisiin pitää tämän asetuksen 7 ja 13 artiklan mukaisina minkä tahansa 13 artiklan 2 kohdan g alakohdan iii tai v alakohdassa tarkoitetun tason 2B varojen luokan likvideinä varoina;

▼M1

g) 50 prosentilla, jos niiden vakuutena on varoja, joita – jos niitä ei käytetä kyseisten liiketoimien vakuutena – voitaisiin pitää tämän asetuksen 7 ja 12 artiklan mukaisina minkä tahansa 12 artiklan 1 kohdan b, c tai f alakohdassa tarkoitetun tason 2B varojen luokan likvideinä varoina;

h) tämän asetuksen 15 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti määritetyllä vähimmäisarvonleikkauksen prosenttiosuudella, jos niiden vakuutena on yhteissijoitusyrityksissä olevia osakkeita tai osuuksia, joita – jos niitä ei käytetä kyseisten liiketoimien vakuutena – voitaisiin pitää tämän asetuksen 7 ja 15 artiklan mukaisina samantasoisina likvideinä varoina kuin kohde-etuutena olevat likvidit varat;

i) 100 prosentilla, jos niiden vakuutena on varoja, jotka eivät kuulu yhteenkään tämän alakohdan a–h alakohdassa tarkoitettuun ryhmään.

►M2 Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jos arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien tai pääomamarkkinalähtöisen liiketoimen vastapuoli on luottolaitoksen kotimainen keskuspankki, ulosvirtausasteen on oltava 0 prosenttia. ◄ Tapauksissa, joissa liiketoimi toteutetaan sivuliikkeen kautta sen jäsenvaltion tai kolmannen maan keskuspankin kanssa, jossa sivuliike sijaitsee, sovelletaan kuitenkin 0 prosentin ulosvirtausastetta ainoastaan, jos sivuliikkeellä on sama pääsy keskuspankkien tarjoamaan likviditeettiin, myös stressikausien aikana, kuin kyseisessä jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa kotipaikkaansa pitävillä luottolaitoksilla.

▼M2

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien tai pääomamarkkinalähtöisten liiketoimien, jotka edellyttäisivät mainitun alakohdan mukaisesti yli 25 prosentin ulosvirtausastetta, ulosvirtausaste on 25 prosenttia, kun liiketoimen vastapuolena on hyväksyttävä vastapuoli.

▼M1

4. Seuraavien 30 kalenteripäivän kuluessa erääntyvien vakuudellisten vaihtosopimusten ja muiden liiketoimien, jotka noudattavat samaa muotoa, on johdettava ulosvirtaukseen, jos lainaksi otettuihin varoihin sovelletaan 2 luvun mukaista alempaa arvonleikkausta kuin lainaksi annettuihin varoihin. Ulosvirtaus on laskettava kertomalla lainaksi otettujen varojen markkina-arvo lainaksi annettuihin varoihin sovellettavan ulosvirtausasteen ja lainaksi otettuihin varoihin sovellettavan ulosvirtausasteen erotuksella 3 kohdassa tarkoitettujen tasojen mukaisesti määritettyinä. Tätä laskentaa varten on sovellettava 100 prosentin arvonleikkausta omaisuuseriin, joita ei katsota likvideiksi varoiksi.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jos vakuudellisen vaihtosopimuksen tai muun liiketoimen, joka noudattaa samaa muotoa, vastapuoli on luottolaitoksen kotimainen keskuspankki, lainaksi otettujen varojen markkina-arvoon sovellettavan ulosvirtausasteen on oltava 0 prosenttia. Tapauksissa, joissa liiketoimi toteutetaan sivuliikkeen kautta sen jäsenvaltion tai kolmannen maan keskuspankin kanssa,

▼M1

jossa sivuliike sijaitsee, sovelletaan kuitenkin 0 prosentin ulosvirtausastetta ainoastaan, jos sivuliikkeellä on sama pääsy keskuspankkien tarjoamaan likviditeettiin, myös stressikausien aikana, kuin kyseisessä jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa kotipaikkaansa pitävillä luottolaitoksilla.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, vakuudellisten vaihtosopimusten tai muiden liiketoimien, jotka noudattavat samaa muotoa ja jotka edellyttäisivät ensimmäisen alakohdan mukaisesti yli 25 prosentin ulosvirtausastetta, lainaksi otettujen varojen markkina-arvoon sovellettavan ulosvirtausasteen on oltava 25 prosenttia, kun liiketoimen vastapuolena on hyväksyttävä vastapuoli.

▼B

5. Kansallisessa lainsäädännössä edellytettäviin asiakassuojajärjestelmiin liittyvillä erillisillä tileillä pidettäviä katesaldoja on kohdeltava 32 artiklan mukaisina sisäänvirtauksina, ja ne on jätettävä likvidien varojen varannon ulkopuolelle.

6. Luottolaitosten on sovellettava 100 prosentin ulosvirtausastetta kaikkiin velkakirjoihin, joukkolainoihin ja muihin luottolaitoksen liikkeeseen laskemiin vieraan pääoman ehtoisiin arvopapereihin, jollei joukkolainaa myydä yksinomaan vähittäismarkkinoilla ja pidetä vähittäistilillä, jolloin kyseisiä instrumentteja voidaan kohdella asianmukaisen vähittäistalletusten luokan mukaan. On asetettava rajoituksia, joilla varmistetaan, että kyseisiä instrumentteja voivat ostaa ja pitää hallussa vain vähittäisasiakkaat.

▼M1

7. Ilman vakuuksia lainaksi otettujen varojen, jotka erääntyvät seuraavien 30 kalenteripäivän kuluessa, on otaksuttava poistuvan kokonaan, mikä johtaa likvidien varojen 100 prosentin ulosvirtaukseen, jollei luottolaitos omista lainaksi otettuja varoja eivätkä lainaksi otetut varat ole osa luottolaitoksen maksuvalmiuspuskuria.

8. Tätä artiklaa sovellettaessa ’kotimaisella keskuspankilla’ tarkoitetaan mitä tahansa seuraavista:

a) mikä tahansa eurojärjestelmän keskuspankki, kun luottolaitoksen kotijäsenvaltio on ottanut euron rahayksikökseen;

b) luottolaitoksen kotijäsenvaltion kansallinen keskuspankki, kun kyseinen jäsenvaltio ei ole ottanut euroa rahayksikökseen;

c) sen kolmannen maan keskuspankki, jossa luottolaitos on rekisteröity.

9. Tätä artiklaa sovellettaessa ’hyväksyttävällä vastapuolella’ tarkoitetaan mitä tahansa seuraavista:

a) keskushallinto, julkisyhteisö tai julkisoikeudellinen laitos, aluehallinto tai paikallinen viranomainen luottolaitoksen kotijäsenvaltiossa;

▼M1

b) keskushallinto, julkisyhteisö tai julkisoikeudellinen laitos, aluehallinto tai paikallinen viranomainen siinä jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa, jossa luottolaitos on rekisteröity suorittamaan kyseisen luottolaitoksen toteuttamia liiketoimia;

c) kansainvälinen kehityspankki.

Julkisyhteisöjen tai julkisoikeudellisten laitosten, aluehallintojen ja paikallisviranomaisten katsotaan kuitenkin olevan hyväksyttävänä vastapuolena vain, jos niihin sovelletaan 20 prosentin tai sitä pienempää riskipainoa asetuksen (EU) N:o 575/2013 115 artiklan tai tapauksen mukaan 116 artiklan mukaisesti.

▼B

29 artikla

Ryhmän tai laitosten suojajärjestelmän sisäiset ulosvirtaukset

1. Poiketen siitä, mitä 31 artiklassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa tapauskohtaisesti luvan alhaisemman ulosvirtausasteen soveltamiseen käyttämättömiin luottojärjestelyihin tai likviditeettisopimuksiin, kun kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) on syytä odottaa pienempää ulosvirtausta myös valvottavakohtaisen ja markkinakohtaisen stressiskenaarion yhdistelmää käytettäessä;

b) ►C1 vastapuoli on luottolaitoksen emoyrityksenä tai tytäryrityksenä toimiva laitos tai saman emoyrityksenä toimivan laitoksen toinen tytäryritys taikka se on direktiivin 83/349/ETY ([1]) 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa yhteydessä laitokseen taikka kuuluu samaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 113 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuun laitosten suojajärjestelmään tai keskuslaitokseen taikka kyseisen asetuksen 10 artiklassa tarkoitettuun verkostoon tai osuustoiminnalliseen ryhmään; ◄

c) alhaisempi ulosvirtausaste ei alita vastapuolen soveltamaa sisäänvirtausastetta;

d) luottolaitos ja vastapuoli ovat sijoittautuneet samaan jäsenvaltioon.

2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat olla soveltamatta 1 kohdan d alakohdassa säädettyä edellytystä, jos asetuksen (EU) N:o 575/2013 20 artiklan 1 kohdan b alakohtaa sovelletaan. Tuolloin on täytettävä seuraavat objektiiviset lisäkriteerit:

▼M1

a) likviditeetin tarjoajalla ja vastaanottajalla on alhainen likviditeettiriskiprofiili sen jälkeen, kun on sovellettu 1 kohdan mukaisesti ehdotettua alhaisempaa ulosvirtausastetta ja kun on sovellettu kyseisen kohdan c alakohdassa tarkoitettua sisäänvirtausastetta;

▼B

b) ryhmän yhteisöjen välillä on oikeudellisesti sitovia sopimuksia ja sitoumuksia, jotka koskevat käyttämätöntä luotto- tai likviditeettilimiittiä;

([1]) Seitsemäs neuvoston direktiivi 83/349/ETY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 1983, perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla, konsolidoiduista tilinpäätöksistä (EYVL L 193, 18.7.1983, s. 1).

▼M1

c) likviditeetin saajan likviditeettiriskiprofiili otetaan asianmukaisesti huomioon likviditeetin tarjoajan likviditeettiriskin hallinnassa.

▼B

Jos annetaan lupa tällaisen alhaisemman ulosvirtausasteen soveltamiseen, toimivaltaisen viranomaisen on annettava EPV:lle tieto asetuksen (EU) N:o 575/2013 20 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun menettelyn tuloksesta. Toimivaltaisen viranomaisen on tarkasteltava säännöllisesti edellytysten täyttymistä tällaisten pienempien ulosvirtausten soveltamiseksi.

30 artikla

Lisäulosvirtaukset

1. ►C1 Vakuuksiin, jotka eivät ole 10 artiklassa tarkoitettuja käteisvaroja tai varoja ja jotka luottolaitos asettaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 liitteessä II luetelluille sopimuksille sekä luottojohdannaisille, on sovellettava 20 prosentin lisäulosvirtausta. ◄

▼C1

Vakuuksiin, jotka ovat 10 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettuja varoja ja jotka luottolaitos asettaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 liitteessä II luetelluille sopimuksille sekä luottojohdannaisille, on sovellettava 10 prosentin lisäulosvirtausta.

▼M1

2. Luottolaitoksen on laskettava ja ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle lisäulosvirtaus kaikkien sellaisten tehtyjen sopimusten osalta, joiden sopimusehdot johtavat 30 kalenteripäivän kuluessa luottolaitoksen luottoluokan olennaisesta heikentymisestä aiheutuviin likviditeetin lisäulosvirtauksiin tai ylimääräisiin vakuustarpeisiin. Luottolaitoksen on ilmoitettava tämä ulosvirtaus toimivaltaiselle viranomaiselle viimeistään asetuksen (EU) N:o 575/2013 415 artiklan mukaisen raportoinnin yhteydessä. Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että tämä ulosvirtaus on olennainen suhteessa luottolaitoksen mahdollisiin likviditeetin ulosvirtauksiin, sen on vaadittava luottolaitosta lisäämään sellainen lisäulosvirtaus kyseisiä sopimuksia varten, joka vastaa niitä ylimääräisiä vakuustarpeita tai käteisen ulosvirtauksia, jotka johtuvat luottolaitoksen luottoluokan olennaisesta heikentymisestä, joka vastaa ulkoisen luottoluokituksen alenemista vähintään kolmella pykälällä. Luottolaitoksen on sovellettava 100 prosentin ulosvirtausastetta näihin lisävakuuksiin tai käteisen ulosvirtauksiin. Luottolaitoksen on tarkasteltava säännöllisesti tämän olennaisen heikentymisen laajuutta ottaen huomioon, mikä on relevanttia sen tekemien sopimusten puitteissa, ja ilmoitettava tarkastelunsa tulokset toimivaltaiselle viranomaiselle.

3. Luottolaitoksen on lisättävä lisäulosvirtaus, joka vastaa vakuustarpeita, joita epäsuotuisan markkinaskenaarion vaikutus aiheuttaisi luottolaitoksen johdannaistransaktioille, jos nämä ovat olennaisia. Tämä laskelma on tehtävä komission delegoidun asetuksen (EU) 2017/208 ([1]) mukaisesti.

([1]) Komission delegoitu asetus (EU) 2017/208, annettu 31 päivänä lokakuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä epäsuotuisan markkinaskenaarion vaikutuksista laitoksen johdannaistransaktioille aiheutuvia vakuustarpeita vastaavia likviditeetin lisäulosvirtauksia koskevilla teknisillä sääntelystandardeilla (EUVL L 33, 8.2.2017, s. 14).

▼M1

4. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 liitteessä II lueteltujen sopimusten sekä luottojohdannaisten 30 kalenteripäivän aikajänteellä odotettavissa olevat ulosvirtaukset ja sisäänvirtaukset on otettava huomioon nettomääräisesti tämän asetuksen 21 artiklan mukaisesti. Jos kyseessä on nettoulosvirtaus, luottolaitoksen on kerrottava tulos 100 prosentin ulosvirtausasteella. Luottolaitosten on jätettävä tällaisten laskelmien ulkopuolelle maksuvalmiusvaatimukset, jotka johtuvat tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohdan soveltamisesta.

5. Jos luottolaitoksella on lyhyt positio, joka on katettu vakuudettomalla arvopaperien lainaksi ottamisella, luottolaitoksen on lisättävä lisäulosvirtaus, joka vastaa 100-prosenttisesti arvopapereiden tai muiden lyhyeksi myytävien varojen markkina-arvoa, ellei luottolaitos ole lainannut niitä ehdoin, jotka edellyttävät niiden palauttamista vasta 30 kalenteripäivän jälkeen. Jos lyhyt positio katetaan arvopapereilla toteutettavalla vakuudellisella rahoitustoimella, luottolaitoksen on oletettava, että lyhyt positio pidetään voimassa koko 30 kalenteripäivän jakson ajan ja että siihen sovelletaan 0 prosentin ulosvirtausastetta.

▼B

6. Laitoksen on lisättävä lisäulosvirtaus, joka vastaa 100 prosentin osuutta

a) luottolaitoksen hallussa olevista ylimääräisistä vakuuksista, jotka vastapuoli voi sopimuksen mukaan vaatia milloin tahansa maksettaviksi;

b) vakuuksista, jotka on tarkoitus toimittaa vastapuolelle 30 kalenteripäivän kuluessa;

c) vakuuksista, jotka vastaavat varoja, joita voitaisiin pitää II osaston mukaisina likvideinä varoina, joilla puolestaan voidaan korvata varoja, jotka vastaavat varoja, joita ei voitaisi pitää II osaston mukaisina likvideinä varoina ilman luottolaitoksen suostumusta.

▼M1

7. Vakuutena saatuja talletuksia ei pidetä 24, 25, 27, 28 tai 31 a artiklaa sovellettaessa velkoina, mutta niihin sovelletaan soveltuvin osin tämän artiklan 1–6 kohdan säännöksiä. Saadun käteisen määrää, joka ylittää vakuutena saadun käteisen määrän, on käsiteltävä talletuksina 24, 25, 27, 28 tai 31 a artiklan mukaisesti.

▼B

8. Luottolaitosten on otaksuttava, että omaisuusvakuudellisia arvopapereita, katettuja joukkolainoja ja muita strukturoituja rahoitusvälineitä, jotka erääntyvät 30 kalenteripäivän kuluessa, koskevaan varojen menetykseen sovelletaan 100 prosentin ulosvirtausta, kun näiden instrumenttien liikkeeseenlaskijana on luottolaitos itse taikka luottolaitoksen järjestämät erityissijoitusrahastot tai erillisyhtiöt.

9. Luottolaitosten on otaksuttava, että omaisuusvakuudellisiin yritystodistuksiin, erityissijoitusrahastoihin, arvopaperisijoitusvälineisiin ja muihin vastaaviin rahoitusjärjestelyihin sovelletaan 100 prosentin ulosvirtausta. Tätä 100 prosentin ulosvirtausastetta on sovellettava myös erääntyvään määrään tai niiden varojen määrään, jotka voitaisiin mahdollisesti palauttaa, tai vaadittuun maksuvalmiuteen.

▼B

10. Luottolaitosten, jotka tarjoavat 8 ja 9 kohdan mukaisiin rahoitusohjelmiin liittyviä likviditeettisjärjestelyitä, ei tarvitse laskea kyseisten rahoitusohjelmien osuuteen liittyvää erääntyvää rahoitusvälinettä ja konsolidoituihin ohjelmiin liittyvää maksuvalmiussopimusta kahteen kertaan.

▼M1

_____

12. Perusarvopapereiden välityspalveluiden tarjoamisen osalta liiketoimiin, joissa luottolaitos on kattanut asiakkaan lyhyeksimyynnin täsmäyttämällä sen sisäisesti toisen asiakkaan varoihin, eikä varoja pidetä likvideinä varoina, on sovellettava 50 prosentin ulosvirtausastetta ehdollisen velvoitteen osalta.

▼B

31 artikla

Luottojärjestelyistä ja likviditeettisopimuksista johtuvat ulosvirtaukset

1. Tätä artiklaa sovellettaessa likviditeettisopimuksella on ymmärrettävä tarkoitettavan mitä tahansa sidottua käyttämätöntä varautumisjärjestelyä, jota käytettäisiin asiakkaan velvoitteiden jälleenrahoittamiseksi tilanteissa, joissa asiakas ei kykene uusimaan kyseistä velkaa rahoitusmarkkinoilla. Sen kattama määrä on laskettava asiakkaan liikkeeseen laskeman maksamattoman velan määränä, joka erääntyy 30 kalenteripäivän kuluessa ja jonka varautumisjärjestelynä kyseinen likviditeettisopimus toimii. Se osuus likviditeettisopimuksesta, joka toimii sellaisen velan vakuutena, joka ei eräänny 30 kalenteripäivän kuluessa, on jätettävä likviditeettisopimuksen määritelmän soveltamisalan ulkopuolelle. ►C1 Likviditeettisopimukseen mahdollisesti sisältyvää lisäkapasiteettia on kohdeltava sidottuna luottojärjestelynä, jolla on tämän artiklan mukainen käyttöönottoaste. ◄ Yritysten yleisiä käyttöpääomajärjestelyitä ei luokitella likviditeettisopimuksiksi vaan luottojärjestelyiksi.

2. Luottolaitosten on laskettava luottojärjestelyiden ja likviditeettisopimusten ulosvirtaukset kertomalla luottojärjestelyjen ja likviditeettisopimusten kattama määrä 3–5 kohdassa vahvistetuilla vastaavilla ulosvirtausasteilla. ►C1 Sitovista luottojärjestelyistä ja sitovista likviditeettisopimuksista johtuvat ulosvirtaukset on määritettävä prosentteina enimmäismäärästä, joka voidaan ottaa käyttöön 30 kalenteripäivän kuluessa, siten, että ulosvirtauksista vähennetään ulkomaankaupan rahoitusta koskeviin taseen ulkopuolisiin eriin 23 artiklan mukaisesti sovellettavat maksuvalmiusvaatimukset ja luottolaitokselle annettu vakuus, joka on arvostettu 9 artiklan mukaisesti, edellyttäen, että vakuus täyttää kaikki seuraavat edellytykset: ◄

a) ►C1 luottolaitos voi käyttää sen uudelleen tai pantata sen; ◄

b) se on likvidien varojen muodossa, mutta sitä ei voida pitää maksuvalmiuspuskurin osana; sekä

▼B

c) se ei muodostu järjestelyn tai sopimuksen vastapuolen tai siihen sidoksissa olevan yhteisön liikkeeseen laskemista varoista.

▼C1

Jos tarvittavat tiedot ovat luottolaitoksen saatavilla, luottojärjestelyjen ja likviditeettisopimusten osalta käyttöön otettavaksi enimmäismääräksi on määritettävä enimmäismäärä, joka voitaisiin ottaa käyttöön, kun otetaan huomioon vastapuolen omat 30 kalenteripäivän aikana erääntyvät velvoitteet tai ennalta määritetty sopimuksen mukainen käyttöönottoaikataulu.

▼B

3. ►C1 Enimmäismäärä, joka voidaan ottaa käyttöön käyttämättömistä sitovista luottojärjestelyistä ja käyttämättömistä sitovista likviditeettisopimuksista seuraavien 30 kalenteripäivän kuluessa, on kerrottava 5 prosentilla, jos järjestelyt ja sopimukset voidaan lukea vähittäistalletusten vastuuryhmään. ◄

4. ►C1 Enimmäismäärä, joka voidaan ottaa käyttöön käyttämättömistä sitovista luottojärjestelyistä 30 kalenteripäivän kuluessa, on kerrottava 10 prosentilla, jos järjestelyt täyttävät seuraavat edellytykset: ◄

a) niitä ei voida lukea vähittäistalletusten vastuuryhmään;

b) niitä on tarjottu asiakkaille, jotka eivät ole rahoitusalan asiakkaita, mukaan lukien muiden alojen kuin rahoitusalan yritykset, valtiot, keskuspankit, kansainväliset kehityspankit ja julkisyhteisöt tai julkisoikeudelliset laitokset;

c) niillä ei ole tarkoitus korvata asiakkaan rahoitusta tilanteissa, joissa tämä ei pysty täyttämään rahoitustarpeitaan rahoitusmarkkinoilla.

5. ►C1 Enimmäismäärä, joka voidaan ottaa käyttöön käyttämättömistä sitovista likviditeettisopimuksista seuraavien 30 kalenteripäivän kuluessa, on kerrottava 30 prosentilla, jos sopimukset täyttävät 4 kohdan a ja b alakohdassa säädetyt edellytykset, ja 40 prosentilla, kun sopimukset tarjotaan henkilökohtaisille sijoitusyhtiöille. ◄

▼M1

6. Likviditeettisopimuksen käyttämätön sitova määrä, joka on annettu arvopaperistamista varten perustetulle erillisyhtiölle, jotta tämä voisi hankkia muita omaisuuseriä kuin arvopapereita asiakkailta, jotka eivät ole rahoitusalan asiakkaita, on kerrottava 10 prosentilla siltä osin kuin se ylittää asiakkailta kulloinkin ostettujen omaisuuserien määrän ja kun enimmäismäärä, joka voidaan ottaa käyttöön, on sopimusperusteisesti rajattu kulloinkin ostettujen omaisuuserien määrään.

▼B

7. Edellä 16 artiklassa tarkoitetun järjestelmän tai verkoston keskuslaitoksen on kerrottava 75 prosentin ulosvirtausasteella maksuvalmiusrahoitus, jota koskeva sitoumus on annettu järjestelmän tai verkoston jäsenenä olevalle luottolaitokselle, jos kyseinen luottolaitos voi kohdella maksuvalmiusrahoitusta likvidinä omaisuuseränä 16 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Kyseistä 75 prosentin ulosvirtausastetta on sovellettava maksuvalmiusrahoituksen sidotun pääoman määrään.

▼B

8. ►C1 Luottolaitoksen on kerrottava enimmäismäärä, joka voidaan ottaa käyttöön muista käyttämättömistä sitovista luottojärjestelyistä ja käyttämättömistä sitovista likviditeettisopimuksista 30 kalenteripäivän kuluessa, vastaavalla ulosvirtausasteella seuraavasti: ◄

a) 40 prosenttia sellaisten luottojärjestelyiden ja likviditeettisopimusten osalta, jotka on ulotettu koskemaan luottolaitoksia, ja sellaisten luottojärjestelyiden osalta, jotka on ulotettu koskemaan muita säänneltyjä rahoituslaitoksia, mukaan lukien vakuutusyritykset ja sijoituspalveluyritykset, yhteissijoitusyritykset tai vaihtuvapääomainen sijoitusjärjestely;

b) 100 prosenttia sellaisten likviditeettisopimusten osalta, jotka luottolaitos on myöntänyt muille kuin 6 kohdassa tarkoitetuille arvopaperistamista varten perustetuille erillisyhtiöille, ja sellaisten järjestelyiden osalta, joiden mukaan laitoksen vaaditaan ostavan arvopaperistamista varten perustetulta erillisyhtiöltä varoja tai vaihtavan sen kanssa niitä;

c) 100 prosenttia sellaisten luottojärjestelyiden ja likviditeettisopimusten osalta, jotka on myönnetty muille kuin a ja b alakohdassa sekä 1–7 kohdassa tarkoitetuille rahoitusalan asiakkaille.

9. Poiketen siitä, mitä 1–8 kohdassa säädetään, vähintään yhden jäsenvaltion keskus- tai aluehallinnon perustamat ja tukemat luottolaitokset voivat soveltaa 3 ja 4 kohdassa säädettyjä käsittelytapoja myös sellaisiin luottojärjestelyihin ja likviditeettisopimuksiin, jotka on ulotettu koskemaan edistämislainanantajia yksinomaan kyseisissä kohdissa tarkoitettuihin vastuuryhmiin luettavien edistämislainojen suoraa tai välillistä rahoittamista varten, edellyttäen, että lainat täyttävät 3 ja 4 kohdassa säädettyjä ulosvirtausasteita koskevat vaatimukset.

▼M1

Poiketen siitä, mitä 32 artiklan 3 kohdan g alakohdassa säädetään, jos kyseiset edistämislainat siirretään välittäjänä toimivan toisen luottolaitoksen kautta (pass through -lainat), välittäjänä toimiva luottolaitos voi soveltaa symmetristä sisään- ja ulosvirtausta. Sisään- ja ulosvirtaus on laskettava soveltamalla käyttämättömään vastaanotettuun ja myönnettyyn sitovaan luottojärjestelyyn tai likviditeettisopimukseen astetta, jota sovelletaan siihen tämän kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla, ja noudattamalla muuten siihen tämän kohdan nojalla sovellettavia ehtoja ja edellytyksiä.

▼B

Tässä kohdassa tarkoitetut edistämislainat ovat ainoastaan sellaisten henkilöiden saatavilla, jotka eivät ole rahoitusalan asiakkaita, ne ovat luonteeltaan ei-kilpailullisia ja voittoa tavoittelemattomia ja niillä edistetään unionin tai kyseisen jäsenvaltion keskus- tai aluehallinnon asettamia yleistä etua koskevia tavoitteita. Tällaisten järjestelyiden ja sopimusten käyttö on sallittava ainoastaan, kun on tehty perustellusti odotettavissa ollut edistämislainahakemus, ja ainoastaan haettuun määrään asti edellyttäen, että jaettujen varojen käytöstä ilmoitetaan myöhemmin.

▼M1

_____

▼M1

31 a artikla

Sellaisista veloista ja sitoumuksista johtuvat ulosvirtaukset, jotka eivät kuulu tämän luvun muiden säännösten soveltamisalaan

1. Luottolaitosten on kerrottava 100 prosentin ulosvirtausasteella kaikki muut kuin 24–31 artiklassa tarkoitetut velat, jotka erääntyvät 30 kalenteripäivän kuluessa.

2. Jos muille kuin rahoitusalan asiakkaille rahoituksen myöntämiseksi 30 kalenteripäivän sisällä tehtyjen muiden kuin 24–31 artiklassa tarkoitettujen sopimusten kokonaismäärä ylittää kyseisiltä muilta kuin rahoitusalan asiakkailta 32 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisesti laskettujen sisäänvirtausten määrän, ylittävään osaan on sovellettava 100 prosentin ulosvirtausastetta. Tätä kohtaa sovellettaessa muita kuin rahoitusalan asiakkaita ovat esimerkiksi luonnolliset henkilöt, pk-yritykset, yritykset, valtiot, kansainväliset kehityspankit ja julkisyhteisöt tai julkisoikeudelliset laitokset, mutta niitä eivät ole rahoitusalan asiakkaat ja keskuspankit.

▼B

3 LUKU

Likviditeetin sisäänvirtaukset

32 artikla

Sisäänvirtaukset

1. Likviditeetin sisäänvirtaukset on arvioitava 30 kalenteripäivän jaksolta. Niihin on sisällytettävä ainoastaan sopimuksiin perustuvat sisäänvirtaukset vastuista, jotka eivät ole erääntyneet ja joiden suhteen laitoksella ei ole syytä odottaa, että sopimus jätettäisiin täyttämättä 30 kalenteripäivän aikajänteellä.

▼M1

2. Luottolaitosten on sovellettava 100 prosentin sisäänvirtausastetta 1 kohdassa tarkoitettuihin sisäänvirtauksiin, mukaan lukien erityisesti seuraavat sisäänvirtaukset:

a) maksut, joiden jäljellä oleva maturiteetti on enintään 30 kalenteripäivää, keskuspankeilta ja rahoitusalan asiakkailta;

b) maksut, joiden jäljellä oleva maturiteetti on enintään 30 kalenteripäivää, asetuksen (EU) N:o 575/2013 162 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetuista ulkomaankaupan rahoitukseen liittyvistä liiketoimista;

c) maksut 30 kalenteripäivän kuluessa erääntyvistä arvopapereista;

d) keskeisiin indekseihin sisältyvien oman pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden positioista johtuvat maksut edellyttäen, että niitä ei lasketa kahteen kertaan likvidien varojen kanssa. Kyseiset maksut sisältävät maksut, jotka erääntyvät sopimuksen perusteella 30 kalenteripäivän kuluessa, kuten käteisosingot niistä keskeisistä indekseistä ja käteinen niistä oman pääoman ehtoisista rahoitusvälineistä, jotka on myyty mutta joita ei ole vielä selvitetty, jos niitä ei voida pitää likvideinä varoina II osaston mukaisesti.

▼M1

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, tässä kohdassa säädettyihin sisäänvirtauksiin on sovellettava seuraavia vaatimuksia:

a) muilta kuin rahoitusalan asiakkailta tulevista maksuista, joiden jäljellä oleva maturiteetti on enintään 30 kalenteripäivää, lukuun ottamatta kyseisiltä asiakkailta tulevia maksuja, jotka aiheutuvat ulkomaankaupan rahoitukseen liittyvistä liiketoimista tai erääntyvistä arvopapereista, on vähennettävä lainapääoman maksamisen yhteydessä 50 prosenttia niiden arvosta. Tätä alakohtaa sovellettaessa ilmaisulla muut kuin rahoitusalan asiakkaat on sama merkitys kuin 31 a artiklan 2 kohdassa. Luottolaitokset, jotka toimivat välittäjinä ja jotka ovat saaneet 31 artiklan 9 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun sitoumuksen vähintään yhden jäsenvaltion keskus- tai aluehallinnon perustamalta ja tukemalta luottolaitokselta edistämislainan maksamiseksi lopulliselle edunsaajalle taikka jotka ovat saaneet vastaavan sitoumuksen kansainväliseltä kehityspankilta tai julkisyhteisöltä tai julkisoikeudellisesta laitokselta, voivat kuitenkin ottaa sisäänvirtauksen huomioon siihen ulosvirtauksen määrään saakka, jota ne soveltavat vastaavaan sitoumukseen kyseisten edistämislainojen siirtämiseksi;

▼M2

b) maksut, jotka johtuvat arvopapereilla toteutettavista rahoitustoimista ja pääomamarkkinalähtöisistä liiketoimista, joiden jäljellä oleva maturiteetti on enintään 30 kalenteripäivää, on kerrottava

▼M1

i) 0 prosentilla, jos niiden vakuutena on varoja, joita – riippumatta siitä, käytetäänkö niitä uudelleen toisessa liiketoimessa – voitaisiin pitää tämän asetuksen 7 ja 10 artiklan mukaisina minkä tahansa 10 artiklassa tarkoitetun tason 1 varojen luokan likvideinä varoina, lukuun ottamatta 10 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettuja erittäin laadukkaita katettuja joukkolainoja;

ii) 7 prosentilla, jos niiden vakuutena on varoja, joita – riippumatta siitä, käytetäänkö niitä uudelleen toisessa liiketoimessa – voitaisiin pitää tämän asetuksen 7 ja 10 artiklan mukaisina 10 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitetun varojen luokan likvideinä varoina;

iii) 15 prosentilla, jos niiden vakuutena on varoja, joita – riippumatta siitä, käytetäänkö niitä uudelleen toisessa liiketoimessa – voitaisiin pitää tämän asetuksen 7 ja 11 artiklan mukaisina minkä tahansa 11 artiklassa tarkoitetun tason 2A varojen luokan likvideinä varoina;

iv) 25 prosentilla, jos niiden vakuutena on varoja, joita – riippumatta siitä, käytetäänkö niitä uudelleen toisessa liiketoimessa – voitaisiin pitää tämän asetuksen 7 ja 13 artiklan mukaisina minkä tahansa 13 artiklan 2 kohdan g alakohdan i, ii tai iv alakohdassa tarkoitetun tason 2B varojen luokan likvideinä varoina;

▼M1

v) 30 prosentilla, jos niiden vakuutena on varoja, joita – riippumatta siitä, käytetäänkö niitä uudelleen toisessa liiketoimessa – voitaisiin pitää tämän asetuksen 7 ja 12 artiklan mukaisina 12 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitetun tason 2B varojen luokan likvideinä varoina;

vi) 35 prosentilla, jos niiden vakuutena on varoja, joita – riippumatta siitä, käytetäänkö niitä uudelleen toisessa liiketoimessa – voitaisiin pitää tämän asetuksen 7 ja 13 artiklan mukaisina minkä tahansa 13 artiklan 2 kohdan g alakohdan iii tai v alakohdassa tarkoitetun tason 2B varojen luokan likvideinä varoina;

vii) 50 prosentilla, jos niiden vakuutena on varoja, joita – riippumatta siitä, käytetäänkö niitä uudelleen toisessa liiketoimessa – voitaisiin pitää tämän asetuksen 7 ja 12 artiklan mukaisina minkä tahansa 12 artiklan 1 kohdan b, c tai f alakohdassa tarkoitetun tason 2B varojen luokan likvideinä varoina;

viii) tämän asetuksen 15 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti määritetyllä vähimmäisarvonleikkauksen mukaisella prosenttimäärällä, jos niiden vakuutena on varoja, joita – riippumatta siitä, käytetäänkö niitä uudelleen toisessa liiketoimessa – voitaisiin pitää 7 ja 15 artiklan mukaisina samantasoisina yhteissijoitusyrityksissä olevina osakkeina tai osuuksina kuin kohde-etuutena olevat likvidit varat;

ix) 100 prosentilla, jos niiden vakuutena on varoja, jotka eivät kuulu yhteenkään tämän alakohdan i–viii alakohdassa tarkoitettuun ryhmään.

Sisäänvirtausta ei kuitenkaan saa hyväksyä, jos luottolaitos käyttää vakuutta lyhyen position kattamiseen 30 artiklan 5 kohdan toisen virkkeen mukaisesti;

c) maksuihin sopimukseen perustuvista seuraavien 30 kalenteripäivän kuluessa erääntyvistä limiittiluotoista, joiden vakuutena on epälikvidejä varoja, voidaan soveltaa 50 prosentin sisäänvirtausta. Tällaiset sisäänvirtaukset voidaan ottaa huomioon vain, jos luottolaitos ei käytä lainoille alun perin saamaansa vakuutta lyhyiden positioiden kattamiseen;

d) maksut, joita velallinen luottolaitos käsittelee 27 artiklan mukaisesti, lukuun ottamatta 27 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja talletuksia keskuslaitoksessa, on kerrottava vastaavalla symmetrisellä sisäänvirtausasteella. Jos vastaavaa astetta ei voida määrittää, on sovellettava 5 prosentin sisäänvirtausastetta;

e) 30 kalenteripäivän kuluessa erääntyvien vakuudellisten vaihtosopimusten ja muiden liiketoimien, jotka noudattavat samaa muotoa, on johdettava sisäänvirtaukseen, jos lainaksi annettuihin varoihin sovelletaan 2 luvun mukaista alempaa arvonleikkausta kuin lainaksi

▼M1

otettuihin varoihin. Sisäänvirtaus on laskettava kertomalla lainaksi annettujen varojen markkina-arvo lainaksi otettuihin varoihin sovellettavan sisäänvirtausasteen ja lainaksi annettuihin varoihin sovellettavan sisäänvirtausasteen erotuksella b alakohdassa tarkoitettujen tasojen mukaisesti. Tätä laskentaa varten on sovellettava 100 prosentin arvonleikkausta omaisuuseriin, joita ei katsota likvideiksi varoiksi;

f) jos takaisinmyyntitransaktioiden, arvopapereiden lainaksi antamisten, vakuudellisten vaihtosopimusten tai muiden liiketoimien, jotka noudattavat samaa muotoa, kautta saatu vakuus, joka erääntyy 30 kalenteripäivän aikajänteellä, käytetään sellaisten lyhyiden positioiden kattamiseen, jotka voidaan jatkaa yli 30 kalenteripäivän jaksolle, luottolaitoksen on oletettava, että tällaiset takaisinmyyntitransaktiot, arvopapereiden lainaksi antamiset, vakuudelliset vaihtosopimukset tai muut liiketoimet, jotka noudattavat samaa muotoa, uusitaan ja että ne eivät johda käteisen sisäänvirtauksiin, jotka vastaavat tarvetta jatkaa lyhyen position kattamista tai ostaa takaisin kyseiset arvopaperit. Lyhyet positiot sisältävät sekä tapaukset, joissa luottolaitos on myynyt täsmäytetyssä kirjanpidossa arvopaperin suoraan lyhyeksi osana kaupankäynti- tai suojausstrategiaa, ja tapaukset, joissa täsmäytetyssä kirjanpidossa luottolaitos on ottanut arvopaperin lainaksi tietyksi ajaksi ja antaa sen edelleen lainaksi pitemmäksi ajaksi;

g) käyttämättömiä luottojärjestelyitä tai likviditeettisopimuksia, joihin sisältyvät keskuspankin myöntämät käyttämättömät sitovat likviditeettisopimukset, ja muita kuin 31 artiklan 9 kohdan toisessa alakohdassa ja 34 artiklassa tarkoitettuja saatuja sitoumuksia ei oteta sisäänvirtauksena huomioon;

h) maksut luottolaitoksen itsensä tai arvopaperistamista varten perustetun erillisyhtiön, johon luottolaitoksella on läheiset sidokset, liikkeeseen laskemista arvopapereista on otettava huomioon nettomääräisesti sisäänvirtausasteella, jota sovelletaan kohde-etuutena olevaan omaisuuserään tämän artiklan mukaisesti sovellettavan sisäänvirtausasteen perusteella;

i) lainat, joiden sopimuksenmukainen päättymispäivä on määrittelemätön, on otettava huomioon 20 prosentin sisäänvirtausasteella edellyttäen, että sopimuksessa sallitaan luottolaitoksen nostavan varoja tai pyytävän maksun suorittamista 30 kalenteripäivän kuluessa.

▼B

4. ►M2 Edellä olevaa 3 kohdan a alakohtaa ei sovelleta maksuihin, jotka johtuvat arvopapereilla toteutettavista rahoitustoimista ja pääomamarkkinalähtöisistä liiketoimista, joiden vakuutena on likvidejä varoja II osaston mukaisesti ja 3 kohdan b alakohdassa tarkoitetulla tavalla. ◄ Sisäänvirtaukset erillisillä tileillä olevien saldojen vapauttamisesta asiakkaan kaupankäyntitarkoituksessa pitämien varojen suojaamista koskevien sääntelyvaatimusten mukaisesti on otettava huomioon täysimääräisesti edellyttäen, että kyseiset erilliset saldot ovat II osaston määritelmän mukaisina likvideinä varoina.

▼M1

5. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 liitteessä II lueteltujen sopimusten sekä luottojohdannaisten 30 kalenteripäivän aikajänteellä odotettavissa olevat ulosvirtaukset ja sisäänvirtaukset on laskettava nettomääräisesti 21 artiklan mukaisesti ja kerrottava 100 prosentin sisäänvirtausasteella nettosisäänvirtauksen tapauksessa.

▼B

6. Luottolaitokset eivät saa ottaa huomioon muita II osastossa tarkoitetuista likvideistä varoista johtuvia sisäänvirtauksia kuin sellaisia maksuja varoista, jotka eivät näy omaisuuserän markkina-arvossa.

7. Luottolaitokset eivät saa ottaa huomioon uusista tehdyistä sitoumuksista johtuvia sisäänvirtauksia.

8. Luottolaitosten on otettava huomioon likviditeetin sisäänvirtaukset, jotka ovat saatavilla sellaisissa kolmansissa maissa, joissa on siirtorajoituksia, tai jotka on määritelty ei-vaihdettavissa valuutoissa, ainoastaan siinä määrin kuin ne vastaavat ulosvirtauksia kyseisessä kolmannessa maassa tai valuutassa.

33 artikla

Sisäänvirtausten yläraja

1. Luottolaitosten on rajattava likviditeetin sisäänvirtausten hyväksyminen 75 prosenttiin 2 luvun määritelmän mukaisten likviditeetin ulosvirtausten kokonaismäärästä, jollei tiettyä sisäänvirtausta ole vapautettu ylärajan soveltamisesta 2, 3 tai 4 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

2. Edellyttäen, että toimivaltaisen viranomainen on antanut ennakkohyväksyntänsä, luottolaitos voi olla soveltamatta kokonaan tai osittain 1 kohdassa tarkoitettua ylärajaa seuraaviin likviditeetin sisäänvirtauksiin:

a) sisäänvirtaukset, joissa likviditeetin tarjoaja on luottolaitoksen emoyritys tai tytäryritys tai saman emoyrityksen toinen tytäryritys taikka direktiivin 83/349/ETY 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa yhteydessä luottolaitokseen;

b) sisäänvirtaukset talletuksista, jotka on tehty muihin yhteisöryhmään sisältyviin luottolaitoksiin, joihin voidaan soveltaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 113 artiklan 6 tai 7 kohdassa säädettyä kohtelua;

c) 26 artiklassa tarkoitetut sisäänvirtaukset, mukaan lukien sisäänvirtaukset kiinneluottojen antamiseen liittyvistä lainoista tai 31 artiklan 9 kohdassa tarkoitetuista edistämislainoista taikka kansainväliseltä kehityspankilta tai julkisyhteisöltä tai julkisoikeudellisesta laitokselta, jolta luottolaitos on ottanut pass through -lainan.

3. Erikoistuneet luottolaitokset voivat toimivaltaisen viranomaisen etukäteisluvalla olla soveltamatta sisäänvirtauksia koskevaa ylärajaa, kun niiden pääasiallinen toiminta koostuu leasing- ja myyntilaskuliiketoiminnasta, lukuun ottamatta 4 kohdassa kuvailtua toimintaa, edellyttäen, että 5 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

▼B

4. Erikoistuneisiin luottolaitoksiin voidaan toimivaltaisen viranomaisen etukäteisluvalla soveltaa sisäänvirtauksia koskevaa 90 prosentin ylärajaa edellyttäen, että 5 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät ja että kyseisten luottolaitosten pääasiallinen toiminta koostuu seuraavista:

a) moottoriajoneuvohankintojen rahoittaminen;

b) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/48/EY määritelmän mukaisten kuluttajaluottojen myöntäminen.

5. Edellä 3 kohdassa tarkoitetut luottolaitokset voidaan vapauttaa sisäänvirtauksia koskevan ylärajan soveltamisesta ja 4 kohdassa tarkoitetut luottolaitokset voivat soveltaa korkeampaa 90 prosentin ylärajaa edellyttäen, että ne täyttävät seuraavat edellytykset:

a) liiketoiminnan likviditeettiriskiprofiili on alhainen, ottaen huomioon seuraavat tekijät:

   i) sisäänvirtausten ajoitus täsmää ulosvirtausten ajoituksen kanssa;

   ii) yksittäistä luottolaitosta ei rahoiteta merkittävässä määrin vähittäistalletuksilla;

b) yksittäisen luottolaitoksen 3 tai 4 kohdassa tarkoitetun pääasiallisen toiminnan osuus sen taseen loppusummasta on yli 80 prosenttia;

c) poikkeuksista ilmoitetaan vuosikertomuksissa.

Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle perusteluineen, mitkä erikoistuneet luottolaitokset on vapautettu ylärajan soveltamisesta tai ovat korkeamman ylärajan kohteena. EPV julkaisee luettelon erikoistuneista luottolaitoksista, jotka on vapautettu ylärajan soveltamisesta tai jotka ovat korkeamman ylärajan kohteena, ja pitää yllä kyseistä luetteloa. EPV voi pyytää toimittamaan tausta-asiakirjoja.

6. Kun toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt 2, 3 tai 4 kohdassa säädetyt vapautukset, niitä voidaan soveltaa sekä yksittäisen laitoksen tasolla että konsolidoidusti 2 artiklan 3 kohdan e alakohdan ehdoin.

7. Luottolaitosten on määritettävä likviditeetin nettoulosvirtaukset sovellettaessa sisäänvirtauksia koskevaa ylärajaa tämän asetuksen liitteessä II olevan kaavan mukaisesti.

34 artikla

Sisäänvirtaukset ryhmän tai laitosten suojajärjestelmän sisällä

1. Poiketen siitä, mitä 32 artiklan 3 kohdan g alakohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa tapauskohtaisesti luvan korkeamman sisäänvirtausasteen soveltamiseen käyttämättömiin luottojärjestelyihin tai likviditeettisopimuksiin, kun kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) on syytä odottaa suurempaa sisäänvirtausta myös valvottavakohtaisen ja markkinakohtaisen stressiskenaarion yhdistelmää käyttäen;

▼B

b) ►C1 vastapuoli on luottolaitoksen emoyritys tai tytäryritys tai saman emoyrityksen toinen tytäryritys taikka se on direktiivin 83/349/ETY 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa yhteydessä luottolaitokseen taikka kuuluu samaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 113 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuun laitosten suojajärjestelmään tai keskuslaitokseen taikka kyseisen asetuksen 10 artiklassa tarkoitettuun verkostoon tai osuustoiminnalliseen ryhmään; ◄

c) jos sisäänvirtausaste on yli 40 prosenttia, vastapuoli soveltaa vastaavaa symmetristä ulosvirtausta poiketen siitä, mitä 31 artiklassa säädetään;

d) luottolaitos ja vastapuoli ovat sijoittautuneet samaan jäsenvaltioon.

2. Jos luottolaitos ja sen vastapuolena oleva luottolaitos ovat sijoittautuneet eri jäsenvaltioihin, toimivaltaiset viranomaiset voivat olla soveltamatta 1 kohdan d alakohdassa säädettyä edellytystä, jos 1 kohdan mukaisen kriteerin lisäksi seuraavat a–c alakohdan mukaiset objektiiviset lisäkriteerit täyttyvät:

▼M1

a) likviditeetin tarjoajalla ja vastaanottajalla on alhainen likviditeettiriskiprofiili sen jälkeen, kun on sovellettu 1 kohdan mukaisesti ehdotettua korkeampaa sisäänvirtausastetta ja kun on sovellettu kyseisen kohdan c alakohdassa tarkoitettua ulosvirtausastetta;

▼B

b) ryhmän yhteisöjen välillä on oikeudellisesti sitovia sopimuksia ja sitoumuksia, jotka koskevat luotto- tai likviditeettilimiittiä;

▼M1

c) likviditeetin saajan likviditeettiriskiprofiili otetaan asianmukaisesti huomioon likviditeetin tarjoajan likviditeettiriskin hallinnassa.

▼B

Toimivaltaisten viranomaisten on toisiaan kuullen tehtävä yhteistyötä asetuksen (EU) N:o 575/2013 20 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti sen määrittämiseksi, täyttyvätkö tässä kohdassa säädetyt lisäkriteerit.

3. Jos 2 kohdassa säädetyt lisäkriteerit täyttyvät, likviditeetin saajan toimivaltaisen viranomaisen on sallittava soveltaa enintään 40 prosentin etuoikeutettua sisäänvirtausastetta. Yli 40 prosentin etuoikeutetun asteen soveltamiseksi on kuitenkin vaadittava molempien toimivaltaisten viranomaisten hyväksyntää, ja kyseistä astetta on sovellettava symmetrisesti.

Jos yli 40 prosentin edullisemman sisäänvirtausasteen soveltaminen hyväksytään, toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle 2 kohdassa tarkoitetun prosessin tulos. Toimivaltaisten viranomaisten on tarkasteltava säännöllisesti, että edellytykset tällaisten suurempien sisäänvirtausten soveltamiseksi täyttyvät edelleen.

▼B

IV OSASTO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

35 artikla

Jäsenvaltion takaamien pankkivarojen vapauttaminen uusista säännöksistä määräajaksi

1. Sellaisten luottolaitosten liikkeeseen laskemia varoja, jotka ovat saaneet takauksen jäsenvaltion keskushallinnolta, voidaan pitää tason 1 varoina vain, jos takaus

a) myönnettiin tai sidottiin enimmäismäärän mukaan ennen 30 päivää kesäkuuta 2014;

b) on suora, erillinen, peruuttamaton ja ehdoton takaus, joka kattaa pääoman ja koron maksamisen lyömisen laimin eräpäivään mennessä.

2. Jos takaajana on jäsenvaltion aluehallinto tai paikallisviranomainen, taattua omaisuuserää voidaan pitää tason 1 omaisuuseränä vain, jos saamisia tällaiselta aluehallinnolta tai paikallisviranomaiselta käsitellään kuten saamisia niiden keskushallinnolta asetuksen (EU) N:o 575/2013 115 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja takaus täyttää 1 kohdassa säädetyt vaatimukset.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja varoja on pidettävä tason 1 varoina niin kauan kuin takaus pidetään voimassa suhteessa tapauksen mukaan asianomaiseen liikkeeseenlaskijaan tai sen varoihin, sellaisena kuin se on muutettuna tai korvattuna ajan mittaan. Jos liikkeeseenlaskijan tai sen varat kattavan takauksen määrää lisätään minä tahansa 30 päivän kesäkuuta 2014 jälkeisenä ajankohtana, varoja voidaan pitää likvideinä varoina enintään ennen kyseistä päivämäärää sidotun takauksen määrään saakka.

4. Tässä artiklassa tarkoitettuihin varoihin on sovellettava samoja vaatimuksia kuin sovelletaan sellaisiin tason 1 varoihin tämän asetuksen mukaisesti, jotka edustavat saamisia tai takauksia 10 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetuilta keskus- tai aluehallinnoilta, paikallisviranomaisilta taikka julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta.

5. Jos luottolaitos tai sen varat kuuluvat vakuusjärjestelmän piiriin, järjestelmä on katsottava kokonaisuudessaan takaukseksi tätä artiklaa sovellettaessa.

36 artikla

Jäsenvaltioiden järjestämiä arvoltaan alentuneita omaisuuseriä hoitavia virastoja koskeva siirtymäsäännös

1. Seuraavien, jäsenvaltioiden järjestämiä arvoltaan alentuneita omaisuuseriä hoitavien virastojen liikkeeseen laskemia etuoikeusasemaltaan parhaita joukkovelkakirjoja voidaan pitää tason 1 varoina 31 päivään joulukuuta 2023:

▼B

a) Irlannissa kansallinen omaisuudenhoitovirasto (National Asset Management Agency, NAMA);

b) Espanjassa, Sociedad de activos procedentes de la gestión de Reestructuración Bancaria, SA (SAREB);

c) Sloveniassa Measures of the Republic of Slovenia to Strengthen the Stability of Banks Act -säädöksellä (MSSBA) perustettu pankkien varainhoitoyhtiö.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin varoihin on sovellettava samoja vaatimuksia kuin sovelletaan sellaisiin tason 1 varoihin tämän asetuksen mukaisesti, jotka edustavat saamisia tai takauksia 10 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetuilta keskus- tai aluehallinnoilta, paikallisviranomaisilta taikka julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta.

37 artikla

Asuntolainavakuudellisia arvopaperistamisia koskeva siirtymäsäännös

1. Poiketen siitä, mitä 13 artiklassa säädetään, ennen 1 päivää lokakuuta 2015 liikkeeseen lasketut arvopaperistamiset, joiden kohde-etuuteen liittyvät vastuut ovat 13 artiklan 2 kohdan g alakohdan i alakohdassa tarkoitettuja asuntolainoja, on katsottava tason 2B varoiksi, jos ne täyttävät kaikki muut 13 artiklassa säädetyt vaatimukset kuin 13 artiklan 2 kohdan g alakohdan i alakohdassa säädetyt luototusastetta tai lainojen ja tulojen suhdetta koskevat vaatimukset.

2. Poiketen siitä, mitä 13 artiklan säädetään, 1 päivän lokakuuta 2015 jälkeen liikkeeseen lasketut arvopaperistamiset, joiden kohde-etuuteen liittyvät vastuut ovat 13 artiklan 2 kohdan g alakohdan i alakohdassa tarkoitettuja asuntolainoja, jotka eivät täytä kyseisessä alakohdassa säädettyjä keskimääräistä luototusastetta tai lainojen ja tulojen suhdetta koskevia vaatimuksia, on katsottava 1 päivään lokakuuta 2025 tason 2B varoiksi edellyttäen, että kohde-etuuteen liittyvät vastuut sisältävät asuntolainoja, joihin ei niiden myöntämishetkellä sovellettu lainojen ja tulojen suhdetta koskevia rajoituksia sääntelevää kansallista lainsäädäntöä ja kyseiset asuntolainat myönnettiin minä tahansa 1 päivää lokakuuta 2015 edeltävänä ajankohtana.

38 artikla

Siirtymäsäännökset maksuvalmiusvaatimuksen käyttöönottoa varten

1. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 460 artiklan 2 kohdan mukaisesti 4 artiklassa säädetty maksuvalmiusvaatimus on otettava käyttöön seuraavasti:

a) 60 prosenttia maksuvalmiusvaatimuksesta 1 päivästä lokakuuta 2015;

b) 70 prosenttia 1 päivästä tammikuuta 2016;

▼B

c) 80 prosenttia 1 päivästä tammikuuta 2017;

d) 100 prosenttia 1 päivästä tammikuuta 2018.

2. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 412 artiklan 5 kohdan mukaisesti jäsenvaltiot tai toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia jäsenvaltiossa toimiluvan saaneita luottolaitoksia tai näiden luottolaitosten osia pitämään korkeamman maksuvalmiusvaatimuksen enintään 100 prosenttina, kunnes sitova vähimmäisvaatimus on otettu täysimääräisesti käyttöön 100 prosentin tasolla tämän asetuksen mukaisesti.

39 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä lokakuuta 2015.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

▼B

LIITE I

Maksuvalmiuspuskurin koostumuksen määrityksessä käytettävät kaavat

1. Luottolaitoksen on käytettävä tässä liitteessä vahvistettuja kaavoja määrittääkseen 17 artiklan mukaisen maksuvalmiuspuskurinsa koostumuksen.

2. Maksuvalmiuspuskurin laskeminen: laskentapäivänä luottolaitoksen maksuvalmiuspuskuri vastaa

   a) tason 1 varojen määrää, johon lisätään

   b) tason 2A varojen määrä, johon lisätään

   c) tason 2B varojen määrä,

   josta vähennetään pienempi seuraavista:

   d) a:n, b:n ja c:n summa, tai

   e) tämän liitteen 3 ja 4 kohdan mukaisesti laskettu ylimääräisten likvidien varojen määrä.

▼M1

3. Ylimääräisten likvidien varojen määrä: tämä määrä koostuu osatekijöistä, jotka määritellään seuraavassa:

   a) tason 1 varoiksi katsottavien kattamattomien joukkolainojen oikaistu määrä, jonka on vastattava kaikkien sellaisten tason 1 likvidien varojen arvoa arvonleikkausten jälkeen, lukuun ottamatta tason 1 katettuja joukkolainoja, jotka luottolaitoksella olisi hallussaan, kun sellainen vakuudelliseen rahoitukseen, vakuudelliseen luotonantoon tai vakuudellisiin vaihtosopimuksiin liittyvä transaktio kumotaan vastakkaisella transaktiolla, joka erääntyy 30 kalenteripäivän kuluessa laskentapäivästä ja jossa luottolaitos ja vastapuoli vaihtavat likvidejä varoja vähintään yhdessä transaktion osassa;

   b) tason 1 varoiksi katsottavien katettujen joukkolainojen oikaistu määrä, jonka on vastattava kaikkien sellaisten tason 1 katettujen joukkolainojen arvoa arvonleikkausten jälkeen, jotka luottolaitoksella olisi hallussaan, kun sellainen vakuudelliseen rahoitukseen, vakuudelliseen luotonantoon tai vakuudellisiin vaihtosopimuksiin liittyvä transaktio kumotaan vastakkaisella transaktiolla, joka erääntyy 30 kalenteripäivän kuluessa laskentapäivästä ja jossa luottolaitos ja vastapuoli vaihtavat likvidejä varoja vähintään yhdessä transaktion osassa;

   c) tason 2A varojen oikaistu määrä, jonka on vastattava kaikkien sellaisten tason 2A varojen arvoa arvonleikkausten jälkeen, jotka luottolaitoksella olisi hallussaan, kun sellainen vakuudelliseen rahoitukseen, vakuudelliseen luotonantoon tai vakuudellisiin vaihtosopimuksiin liittyvä transaktio kumotaan vastakkaisella transaktiolla, joka erääntyy 30 kalenteripäivän kuluessa laskentapäivästä ja jossa luottolaitos ja vastapuoli vaihtavat likvidejä varoja vähintään yhdessä transaktion osassa; ja

   d) tason 2B varojen oikaistu määrä, jonka on vastattava kaikkien sellaisten tason 2B varojen arvoa arvonleikkausten jälkeen, jotka luottolaitoksella olisi hallussaan, kun sellainen vakuudelliseen rahoitukseen, vakuudelliseen luotonantoon tai vakuudellisiin vaihtosopimuksiin liittyvä transaktio kumotaan vastakkaisella transaktiolla, joka erääntyy 30 kalenteripäivän kuluessa laskentapäivästä ja jossa luottolaitos ja vastapuoli vaihtavat likvidejä varoja vähintään yhdessä transaktion osassa.

▼B

4. Ylimääräisten likvidien varojen laskeminen: tämän määrän on vastattava

▼B

a) tason 1 varoiksi katsottavien kattamattomien joukkolainojen oikaistua määrää, johon lisätään

b) tason 1 varoiksi katsottavien katettujen joukkolainojen oikaistu määrä, johon lisätään

c) tason 2A varojen oikaistu määrä, johon lisätään

d) tason 2B varojen oikaistu määrä,

josta vähennetään pienempi seuraavista:

e) a:n, b:n, c:n ja d:n summa,

f) 100/30 kertaa a,

g) 100/60 kertaa a:n ja b:n summa,

h) 100/85 kertaa a:n, b:n ja c:n summa.

▼M1

_____

▼B

LIITE II

Likviditeetin nettoulosvirtauksen laskennassa käytettävä kaava

NLO = Likviditeetin nettoulosvirtaus (Net liquidity outflow)

TO = Ulosvirtausten kokonaismäärä (Total outflows)

TI = Sisäänvirtausten kokonaismäärä (Total inflows)

FEI = Kokonaan vapautetut sisäänvirtaukset (Fully exempted inflows)

IHC = Sisäänvirtaukset, joihin sovelletaan korkeampaa 90 prosentin ylärajaa suhteessa ulosvirtauksiin

IC = Sisäänvirtaukset, joihin sovelletaan 75 prosentin ylärajaa suhteessa ulosvirtauksiin

Likviditeetin nettoulosvirtaukset vastaavat ulosvirtausten kokonaismäärää, josta on vähennetty kokonaan vapautettuja sisäänvirtauksia koskeva vähennys, josta on vähennetty niitä sisäänvirtauksia koskeva vähennys, joihin sovelletaan 90 prosentin ylärajaa, ja niitä sisäänvirtauksia koskeva vähennys, joihin sovelletaan 75 prosentin ylärajaa.

NLO = TO – MIN(FEI, TO) – MIN(IHC, 0,9*MAX(TO – FEI, 0)) – MIN(IC, 0,75*MAX(TO – FEI – IHC/0,9, 0))